

הבימה
התיאטרון הלאומי
כי יל מילטון, ויל פילמפ!

בהסדר עם

קמרון מקינטוש

מציגים

הפקה בימתית חדשה ליצירה מאת

בובליל ושנברג

**עלובי
החיים**

עלובי החיים

מחזמר מאת אלן בובליל וקלוד-מישל שנברג
מבוסס על הרומן מאת ויקטור הוגו

מוסיקה: קלוד-מישל שנברג
פזמונים: הרברט קרצמר
גרסא צרפתית מקורית:
אלן בובליל וז'אן מארק נאטאל
יוצר שותף: ג'יימס פנטון
תזמור מקורי: ג'והן קמרון
תזמור מחודש: כריסטופר ג'יינק
תזמורים נוספים:
סטפן מת'קלף וסטפן ברוקר
הפקה מקורית בלונדון עובדה
ובוימה ע"י טרוור נאן וג'ון קיירד

תרגום: אהוד מנור
בימוי: משה קפטן

מנהל מוסיקלי: יוסי בן נון | עיצוב תפאורה: ערן עצמון
עיצוב תלבושות: ילנה קלריך | עיצוב תנועה: מירי לזר
עיצוב תאורה: קרן גרנק | עיצוב סאונד: ליאור טבת
וידאו ארט: שי בונדר | עיצוב פאות: אסנת שגיא
הדרכה קולית: דוקי עצמון | מנהל ייצור: גונר זטרברג
ע. מנהל מוסיקלי: גיורא לינברג | תזמור מקלדות וקורפטיציה:
ליאור רונן | הדרכת טקסט: דן ענבר | ייעוץ לשוני: אלי ביז'אווי

משתתפים:

ז'אן ולז'אן: אמיר דדון/זוהר בדש
ז'אבר: יגאל שדה/גלעד קלטר
פאנטיין: מירי מסיקה/מיכל שפירא
מר טנארדייה: אבי קושניר/אורי הוכמן
גב' טנארדייה: חנה לסלאו/מיקי קם
מריוס: הראל סקעת/אלדר ברנטמן

הלהקה:

ג'סיקה אוזון, תמר אילנאי, דנה אלבן,
נדיר אלדד, זוהר בדש, מיכל ברנד,
מאור גרינר, הדרה דדון, יעל הללי,
שמעון חאבא, ציון חורז, נועם טלמון,
רוית יעקב כהן, דודון ישינסקי, חן לקס,
ניל משען, אליעד סודאי, דותן עמרני,
ענת פורת, מירית פרג'ון, גיל קפטן,
רועי קקון, יהושע רונה, שירה רונן
ניסו שליו

ילדים:

קוזט/אפונין: ביסאן אבו לבן/
אופק בן מאיר/שי הראל/מאיה מלכי/
רוני מדואל/נועם לנין
גברוש: עמית ברנר/ניב לקט/אדם מוכתר

הפקה בפועל: טלי צוקר

עוזרת במאי: אורית גפן
עוזר הפקה: נטע שביט
ניהול הצגה: חמוטל פוסקלינסקי- שחורי/
יונתן פיינסוד/גוני נגמבה
עוזרת למעצבת תלבושות: הגר אוחיון

בליווי התזמורת הקאמרית הישראלית:

לוגיסטיקה ותפעול: יונתן הרניק
תאום גנגי התזמורת: כריסטינה אינגרמן
כספים: ישראל הורן

הצגה ראשונה: 19 בספטמבר, 2016, אולם רובינא
משך הצגה: שעותיים וחמישיים דקות, כולל הפסקה

עריכת תכניה: רות טון ורמי סמו | צילום בחזרות: ג'דאר אלון
עיצוב גרפי: [ס] נוטלסטודיו | עיצוב פוסטר: CREATIVE • לון
מוצרי האיפור בהפקה בחסות

נגני ההצגה:

ניצוח: יוסי בן נון | כינור: ויטה מנדלשטם/אינה טילים | ויולה: סבטלנה לנסמן/מרינה מדבדב | צ'לו: יוליה פישר/
יעקב גלוצמן | קונטרבס: טליה הורביץ | חליל: נעם דבסטר/עומר ליכטר | קלרינט: עדי יערי/שחר טננבאום
אבוב וקרן אנגלית: נדז'דה דרפקינה/בר צימרמן | חצוצרה: טל הרשקוביץ/צח גרטר
קרן 1: צביקי מורד/עופר עציוני | קרן 2: גל גוטמן | טרומבון: דיויד קורץ/יעקב שיינדורף
קלידים: גיורא לינברג/ליאור רונן | קלידים: שחר גלזר/עדי דויטש | תופים: מיכל רהט | כלי הקשה: יוני גבעוני

Les Misérables

A Musical by Alain Boublil and Claude-Michel Schönberg | Based on the novel by Victor Hugo

Music by Claude-Michel Schönberg
Original English Lyrics Herbert Kretzmer
Original French Text by Alain Boublil and Jean-Marc Natel
Additional Material by James Fenton
Orchestrations by John Cameron
New Orchestrations by Christopher Jahnke
Additional Orchestrations by Stephen Metcalfe and Stephen Brooker
Original London Production
Directed and Adapted by Trevor Nunn and John Caird

Translated by Ehud Manor
Directed by Moshe Kepten
Musical director: Yossi Ben Nun | Set design: Eran Atzmon
Costume design: Yelena Kelrich | Movement: Miri Lazar
Lighting design: Keren Granek | Sound design: Lior Tevet
Video Art: Shay Bonder | Wig design: Osnat Sagie
Vocal coach: Doki Atzmon
Technical manager: Gunnar Zetterberg
Co-Musical director & Rehearsal pianist: Giora Linenberg
Keyboard programming & Rehearsal pianist: Lior Ronen
Speech coach: Dan Inbar | Language consultant: Eli Bijaoui

THE CAST:

Jean Valjean: Amir Dadon/ Zohar Badash
Inspector Javert: Yigal Sadeh/ Gilad Kletter
Fantine: Miri Mesika/ Michal Shapira
Thénardier: Avi Kushnir/ Uri Hochman
Madame Thénardier: Hana Laslo/ Miki kam
Marius: Harel Skaat/ Eldar Brentman
Éponine: Roni Daloomi/ Noy Halperin
Cosette: Tal Bergman/ Hadar Atari
Enjolras: Ido Bartal/ Nadir Eldad
The Bishop of Digne: Noam Talmon
Bamatabois: Roy Cackon
The factory foreman: Gil Kepten

Chorus: Dana Albo, Zohar Badash, Michal Brandt, Roy Cackon, Hadara Dadon, Nadir Eldad, Mirit Fargun, Maor Griner, Shimon Haba, Yael Hileli, Zion Huri, Tamar Ilanai, Gil Kepten, Chen Laks, Neil Mishan, Jessica Ouzen, Anat Porat, Joshua Rona, Shira Ronen, Nisso Shalev, Eliad Sudai, Noam Talmon, Ravit Yaakov Cohen, Doron Yashinsky

Children: Cosette/ Éponine: Bisan Abu Iban/ Ofek Ben Meir/ Shy Harel/ Noam Lanin/ Maya Malki/ Roni Maduel
Gavroche: Adam Muchtar/ Niv Leket/ Amit Brenner

Musicians:
Conductor: Yossi Ben Nun
Oboe & English horn: Nadezda Drapkina/Bar Zimmermann
Viola: Sveta Lantsman/Marina Medvedev
Flute: Noam Dubester/Omer Lichter
Trumpet: Tal HersHKovitz/Tsah Gertner
Trombone: David Kurtz/Yacov Shondorf
Violin: Vita Mandelshtam/Inna Tilis
Percussion: Yoni Givoni
Cello: Julia Fisher/Yaacov Gluzman
Contrabass: Talia Horvitz
Keyboards: Giora Linenberg/Lior Ronen
Keyboards: Shahar Glazer/Adi Deutsch
Clarinet: Adi Yaari/Shahar Tenenbaum
Horn 1: Tzviki Moran/Ofer Etzioni
Horn 2: Gal Guttman
Drums: Michal Rahat

Production Manager: Tali Zuker | Assistant Director: Orit Geffen | Production Assistant: Neta Shavit
Costume Designer Assistant: Hagar Ohaion
Special Effects: "Gachlilit"
Accompanied by Israeli Chamber Orchestra:
Logistics & Operation: Yonathan Hernik
Musicians coordinator: Christina Ingerman
Finance: Israel Horn

Program Editors: Ruth Tonn Mendelson & Rami Semo
Photos: Gerard Allon
Design: Nutelstudio

Opening: 19 September 2016, The Rovina Theatre
Length: 2 hours & 15 minutes, including an interval

סיפור העלילה

מערכה ראשונה

פרולוג – 1815, דיני

ז'אן ולז'אן, ששחררו על תנאי לאחר 19 שנה בכלא, מגלה כי כרטיס השחרור שהוא חייב להציג, על פי חוק, מטביע בו אות קין. רק הבישוף נותן לו מחסה, אך ולז'אן, אכול מרירות לאחר שנות הפרך, גומל לבישוף של דיני, רעה תחת טובה וגונב מכלי הכסף שלו. ולז'אן נתפס ומוחזר על ידי המשטרה. לתדהמתו משקר הבישוף לשוטרים, על מנת להצילו ומוסיף לשלל שגב ממנו, שני פמוטות יקרי ערך. ולז'אן מחליט להתחיל בחיים חדשים.

1823 – בית החרושת במונטריי

חלפו שמונה שנים. ולז'אן הפר את שחרורו על תנאי ושינה את שמו למיסייה מדליין. הוא הופך לבעל בית חרושת ולראש עיר. אחת מהפעולות, פאנטין, מגדלת בסתר בת בלתי חוקית. כאשר שאר הפעולות מגלות את סודה, הן תובעות את פיטוריה. מנהל העבודה, שחיזוריו אחר פאנטין עלו בתוהו, משליך אותה ממקום העבודה. כשאיינה מצליחה להשיג סכום כסף כדי לקנות תרופות עבור בתה החולה, היא מחליטה לעבוד בזנות. מושפלת ומדוכאת נקלעת פאנטין למריבה עם אחד הלקוחות וכמעט עומדת להישלח אל הכלא בידי השוטרים. ולז'אן, כאשר מופיע "ראש העיר" ותובע בתוקף כי תישלח לבית החולים במקום לבית הסוהר. לאחר מכן, מציל ראש העיר אדם שנמחץ על ידי עגלה עמוסה. ז'אבר נזכר בכוחו העצום של אסיר מס' 24601, בשם ז'אן ולז'אן, מי שהפר את שחרורו על תנאי ואשר אותו הוא מנסה ללכוד זה מכבר. ולז'אן מודה בבית הדין כי הוא אכן אותו אסיר, ובכך מבקש לשחרר נידון אחר שנעצר בטעות במקומו. בבית החולים הוא מבטיח לפאנטין העומדת למות, כי ימצא את בתה קוזט וידאג לה. ז'אבר מגיע למקום כדי לעצור אותו, אך ולז'אן מצליח להימלט.

הפונדק – 1823

קוזט נמסרה למשך חמש שנים למשפחת טנארדייה. בני הזוג טנארדייה מנהלים פונדק ומנצלים בצורה מחפירה את קוזט, המשמשת להם כשפחה, בעוד בתם אפונין, נהנית מכל טוב. ולז'אן מוצא את קוזט שעה שהיא נשלחת לשאוב מים בחשיכה. הוא פודה אותה בכסף מידי הזוג טנארדייה ולוקח אותה לפאריס. ז'אבר עדיין בעקבותיו.

פאריס – 1832

חלפו תשע שנים. בעיר שוררת תחושת אי שקט לרגל השמועות על הדחתו של גנרל למרק, האדם היחיד בממשלה שגורל העניים נוגע לבלבו. כאן אנו פוגשים את גברוש, בחברת זונות וקבצנים. בין חברות הרחוב מצויה גם חברותם של בני הזוג טנארדייה הדולקים אחר ולז'אן וקוזט. השניים ניצלים על ידי ז'אבר שאינו מזהה את ולז'אן, עד לאחר הימלטו. אפונין, בתו של טנארדייה, המאוהבת בסטרודנט מריס, עוזרת לו למצוא את קוזט, בה התאהב בינתיים. באספה פוליטית, המתקיימת בבית קפה קטן, מתכננת קבוצת סטודנטים את המהפכה, שתמנע את מותו של הגנרל למרק. כשגברוש מופיע ובפיו בשורת מותו של הגנרל, יוצאים הסטודנטים לרחובות בהנהגתו של אנז'ורה. דעתו של הסטודנט מריס מוסחת מן האירועים בשל מחשבות על דמותה המסתורית של קוזט. קוזט מהרהרת בלי הרף במריס, בו התאהבה. ולז'אן רואה את "בתו" משתנה לנגד עיניו, אך מסרב לגלות לה פרטים על עברה. למרות אהבתו למריס, מביאה אותו אפונין, בעצב, אל קוזט, ולאחר מכן מונעת מכנופייתו של אביה לשדוד את ביתו של ז'אן ולז'אן. ולז'אן, המשוכנע כי ז'אבר הוא זה האוהב לו על סף ביתו, מדוע לקוזט כי עליהם להתכונן לברוח מן הארץ. ערב המהפכה, הסטודנטים וז'אבר מעריכים את המצב בהתאם לעמדותיהם השונות; קוזט ומריס נפרדים מתוך תחושת ייאוש שלעולם לא יתראו עוד. אפונין מבכה את אובדן מריס. ולז'אן משתוקק למצוא מנוחה בגלות. בני הזוג טנארדייה מצפים לשלל שיפול בחלקם במהומות העתידות להתרחש.

מערכה שניה

הסטודנטים מתכוננים לבנות את הבריקדות. מריס, המגלה כי אפונין הצטרפה למתמרדים, שולח אותה עם מכתב אל קוזט. המכתב מתעכב אצל ולז'אן. למרות הדברים שאמר לה, מחליטה אפונין להצטרף אל מריס על הבריקדות. הבריקדות נבנות והמתמרדים מוכנים להתמודדות עם הצבא, כשהם מוכנים להיאבק עד הסוף המר. גברוש חושף את ז'אבר כמרגל משטרת. אפונין מוצאת את מותה כשהיא מנסה לחזור אל הבריקדות. ולז'אן מגיע אף הוא, כדי לחפש את מריס. הוא מוותר על ההזדמנות הנופלת לידו להרוג את ז'אבר. הסטודנטים מתמקמים ללילה על הבריקדות. בדממה המשתררת, ולז'אן מתפלל לאלוהים כי יציל את מריס מן הטבח הצפוי. למחרת, כשמלאי התחמושת הולך ומדלדל, גברוש רץ ללקט תחמושת עבור הלוחמים ונורה תוך כדי כך. כל המורדים נופלים בקרב, ביניהם אנז'ורה מנהיגם. ולז'אן נמלט אל תעלות הביוב כשאתו מריס מחוסר ההכרה. לאחר שהוא פוגש את טנארדייה, השודד את גוויות המורדים, הוא מגיש שוב לאור היום, נתקל בז'אבר ומתחנן שיניח לו לקחת את מריס לבית החולים. ז'אבר, שנענה לבקשה, מרגיש כי עולמו המוסרי מתמוטט עליו נוכח מידת החסד של ולז'אן, והוא מטביע את עצמו בנהר הסניין. מריס מחלים בבית החולים, בלי לדעת מי הוא מושיעו. ולז'אן מתוודה באוזניו על עברו ומגולל את תכניתו להסתלק מחיי הזוג הצעיר, לאחר שיישאו. בחתונת קוזט ומריס, מנסים בני הזוג טנארדייה להפעיל על מריס אמצעי סחיטה. טנארדייה טוען כי "אביה" של קוזט הוא רוצח וכהוכחה הוא מציג טבעת ששיד מגווייה שמצאה בתעלת הביוב בליל נפול הבריקדות. זוהי טבעתו של מריס עצמו, והוא מבין עתה מי היה מושיעו. קוזט ומריס הולכים אל ולז'אן הנוטה למות, ושומעים מפיו, לראשונה, את סיפור חייה של קוזט.

Synopsis:

ACT ONE

PROLOGUE: 1815, DIGNE

After 19 years on the chain gang, Jean Valjean finds that the ticket-of-leave he must display condemns him to be an outcast. Only the Bishop of Digne treats him kindly and Valjean, embittered by years of hardship, repays him by stealing some silver. Valjean is caught and brought back by the police and is astonished when the Bishop lies to the police to save him. Valjean decides to start his life anew.

1823, MONTREUIL-SUR-MER

Eight years have passed and Valjean, having broken his parole and changed his name to Monsieur Madeleine, has become a factory owner and Mayor. One of his workers, Fantine, has a secret illegitimate child. When the other women discover this, they demand her dismissal. Desperate for money to pay for medicines for her daughter, Fantine sells her locket, her hair, and then joins the whores in

selling herself. Utterly degraded, she gets into a fight with a prospective customer and is about to be taken to prison by Javert when 'The Mayor' arrives and demands she be taken to hospital instead. The 'Mayor' then rescues a man pinned beneath a cart. Javert is reminded of the abnormal strength of convict 24601 Jean Valjean, who, he says, has just been recaptured. Valjean, unable to see an innocent man go to prison, confesses that he is prisoner 24601. At the hospital, Valjean promises the dying Fantine to find and look after her daughter Cosette. Javert arrives to arrest him, but Valjean escapes.

1823, MONTFERMEIL

Cosette has been lodged with the Thénardiens, who horribly abuse her while indulging their own daughter, Eponine. Valjean pays the Thénardiens to let him take her away to Paris.

1832, PARIS

Nine years later, there is unrest in the city because of the likely demise of the popular

leader General Lamarque, the only man left in the government who shows any feeling for the poor. A street-gang led by Thénardier and his wife sets upon Jean Valjean and Cosette. They are rescued by Javert, who does not recognise Valjean until he has gone. The Thénardiens' daughter Eponine, who is secretly in love with the student Marius, reluctantly agrees to help him find Cosette, with whom he has fallen in love. News of General Lamarque's death circulates in the city and a group of politically-minded students stream out into the streets to whip up support for a revolution. Cosette is consumed by thoughts of Marius, with whom she has fallen in love. Eponine brings Marius to Cosette and then prevents an attempt by her father's gang to rob Valjean's house. Valjean, convinced it was Javert lurking outside his house, tells Cosette they must prepare to flee the country.

ACT TWO

The students prepare to build the barricade. Marius, noticing that Eponine has joined the insurrection, sends her away with a letter to Cosette, which is intercepted by Valjean. Eponine decides to rejoin her love at the barricade. The barricade is built and the revolutionaries defy an army warning to give up or die. Javert is exposed as a police spy. In trying to return to the barricade, Eponine is killed. Valjean arrives at the barricade in search of Marius. He is given the chance to kill Javert but instead lets him go. The students settle down for a night on the barricade and, in the quiet of the night, Valjean prays to God to save Marius. The next day the rebels are all killed. Valjean escapes into the sewers with the unconscious Marius. After meeting Thénardier, who is robbing the corpses of the rebels, he comes across Javert once more. He pleads for time to deliver the young man to hospital. Javert lets Valjean go and, his unbending principles of justice having been shattered by Valjean's own mercy, he kills himself. Unaware of the identity of his rescuer, Marius recovers in Cosette's care. Valjean confesses the truth of his past to Marius and insists he must go away. At Marius and Cosette's wedding, the Thénardiens try to blackmail Marius. Thénardier says Cosette's 'father' is a murderer and as proof produces a ring which he stole from the corpse the night the barricade fell. It is Marius's own ring and he realises it was Valjean who rescued him that night. He and Cosette go to Valjean where Cosette learns for the first time of her own history before the old man dies.

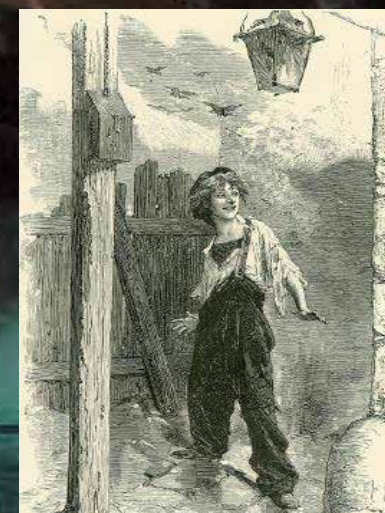
ז'אן וול'אן, מתוך המהדורה הראשונה של הרומן 1862, ציור: גוסטב בריאון

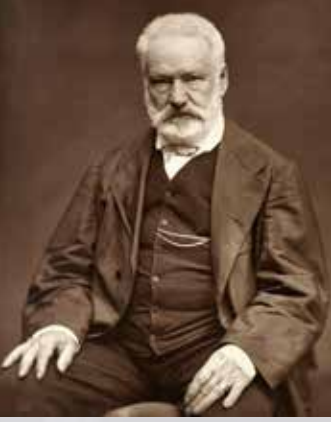
ז'אן וול'אן כמסייה מדלן, מתוך המהדורה הראשונה של הרומן 1862, ציור: גוסטב בריאון

מותה של פאנטין, מתוך המהדורה השנייה של הרומן, ציור: אמיל ב'יאר

גברוש, מתוך המהדורה השנייה של הרומן, ציור: אמיל ב'יאר

ויקטור מארי הוגו

(26 בפברואר 1802 – 22 במאי 1885)

סופר, משורר, מחזאי ופוליטיקאי צרפתי, מנושאי הדגל של התנועה הרומנטית. קנה לו שם עולמי בזכות שני הרומנים הגדולים שכתב "הגיבן מנוטרדאם" ו"עלובי החיים" – שניהם תורגמו לשפות רבות ועובדו למחזות ולסרטים. כל חייו האמין בחופש ובצדק, ובעבודתו הספרותית קשר את האמנות אל הפוליטיקה. התנגדותו הגלויה להפיכה של נפוליאון השלישי ב-1851 הציתה נגדו מעשי איבה והוא נאלץ לברוח מן הממשלה החדשה אל מחוץ לגבולות צרפת. הוגו נותר בגלות עד לפילת נפוליאון ב-1870 וחזר למולדתו כגיבור לאומי. ויקטור הוגו היה לדמות נערצת ברחבי העולם, שסייעה לעצב ולשמר את פניה של הרפובליקה השלישית ואת הדמוקרטיה בצרפת. מותו, ב-22 במאי 1881, עורר אבל לאומי כבד; יותר משני מיליון בני אדם השתתפו בתהלוכת הלווייתו בפריז, בדרכה משער הניצחון עד למקום קבורתו בפנתאון.

- 1802 נולד כבנו של גנרל בצבא נפוליאון
- 1814 תחילתו של בית המלוכה הצרפתי
- 1820 זוכה למתנות מידי לואי ה-18 על שירים שכתב
- 1822 נושא לאישה את אדל פושר. לזוג נולדים חמישה ילדים
- 1825 הופך להיות חבר במסדר לגיון הכבוד
- 1829 הוגו מחבר את המחזה "הרנני" זוכה בהכרה כמנהיג הרומנטיקנים הצרפתיים
- 1830 מהפכת יולי מדיחה את צ'רלס ה-10 מכיסאו לטובת לואי פיליפ הוגו זוכה לתואר אצולה מידי לואי פיליפ. בשנה זו מתחיל לכתוב את "עלובי החיים"
- 1848 בעקבות המהפכה מודח לואי פיליפ. הכרזת הרפובליקה השנייה. הוגו נעשה איש האגף הימני. תומך בלואי נפוליאון בדרכו לנשיאות
- 1851 לואי נפוליאון מכריז על עצמו כקיסר נפוליאון ה-3. הוגו, שבינתיים נעשה רדיקלי יותר, עולה על הבריקדות להילחם בו. הוא גולה מצרפת
- 1859 דוחה את החנינה שהוצעה על ידי נפוליאון השלישי
- 1861 מסיים את כתיבת הספר "עלובי החיים", המעשיר את המוציא לאור בחצי מיליון פרנקים תוך שש שנים
- 1870 נפילתו של נפוליאון ה-3 לאחר התבוסה במלחמת צרפת-פרוסיה הכרזת הרפובליקה השלישית. הוגו חוזר לפריס וחוגג את נצחונו
- 1871 פריס מסרבת לקבלת תנאי השלום עם פרוסיה. שלטון הקומונה הפריסאית המהפכנית נמשך חודשיים. תגובות עוינות מגיעות מרחבי העולם. בבריסל, אליה הגיע לרגל עסקיו, מוקף הוגו על ידי המון שואג: "הלאה ז'אן ולז'אן"
- 1885 ויקטור הוגו נפטר

לאחר שסיים את כתיבת הרומן "עלובי החיים", יצא ויקטור הוגו לחופשה. הוא הסתקרן לדעת אם מכירת הספר מצליחה ושלח למוציא לאור מכתב המכיל תו בודד: "??". התשובה, שלא אחרה לבוא, הכילה גם היא תו בודד: "!!". בניגוד לחליפת המכתבים הזו, שנחשבת לקצרה מאז ומעולם, "עלובי החיים" מכיל את אחד המשפטים הארוכים בספרות העולמית. אורכו 823 מילים, 93 פסיקים, 51 נקודות ופסיקים ו-4 קווים מפרידים, והוא משתרע על פני כמעט שלושה עמודים.

"...המעשה האחרון שעשה השפיע עליו השפעה מכרעת. הוא הבין שאיננו עוד האיש שהיה. בראש ובראשונה, בלי לחשוב, ניסה למצוא את הילד ולהשיב לו את כספו. כשהתברר לו שלא יצליח, הפסיק לחפש אותו, מיואש. ואז, כשנפל ארצה וצעק: אני אדם עלוב! ראה את עצמו פתאום כפי שהוא, ראה את עצמו בשר ודם, עם המקל בידו, עם התרמיל המלא חפצים גנובים, עם פניו העגמומיות וההחלטיות, עם מחשבותיו המלאות תכניות זוועה. הוא ראה את עצמו בדמות המחרידה של האסיר לשעבר, הנידון לעבודות פרך, ז'אן ולז'אן. בתחילה לא הכיר את עצמו. וכשהכיר, נחרד. הוא התבונן בעצמו במין הזיה, כמו פנים אל פנים, ולצדו ראה אור מבהיק, שאט אט הבחין שיש לו צורה אנושית, ואור זה אינו אלא ההגמון. ז'אן ולז'אן בכה ובכה. את זאת אין איש יודע. אבל עגלון אחד, שהגיע לדיניה בשלוש לפנות בוקר, ראה באותו לילה אדם בתנוחת תפילה, כורע על ברכיו בכיכר הקתדרלה, מול ביתו של ההגמון בִּינְוִי..."

מתוך "עלובי החיים" בתרגום אביטל ענבר. הוצאת "כתר", 2011

האידאולוגיה של ויקטור הוגו

למרות שהוגו לא החזיק במשנה פוליטית סדורה, הוא מצביע דרך "עלובי החיים", על עוולות הנגרמות גם ע"י מוסדות המדינה (מערכת המשפט, למשל) וגם כתוצאה מאופיים של בני החברה. וכך סיפור חייהן של דמויות "עלובי החיים" מקפל בתוכו רעיונות אידאולוגיים רבים, הנכונים לכל מקום ולכל זמן. ז'אן ולז'אן, הגדול מכולם, מייצג גם את מצוקת האדם הפשוט, העני, הנמחץ תחת עול החוק והחברה, אך בו זמנית גם את יכולתו של אדם להתגבר על הכול ולהפוך למושיע; בכפל גורלו, מייצג ז'אן ולז'אן את הגורל האנושי בכלל ואת יכולתו של האדם, ולו הפשוט ביותר, להפכו. במסגרת זו, הוגו מציין במפורש שז'אן ולז'אן לא זכה לחינוך הולם, ולכן הוא לומד קרוא וכתוב בגיל מבוגר. כך מראה הוגו עד כמה חינוך הוא זכות בסיסית, החייבת להינתן לכל אדם.

ז'אבר וז'אן ולז'אן, מעבר להיותם הפכים, מסמלים גם את שני פניו השונים של החוק: ז'אבר מייצג את החוק הקר והמנוכר, ההופך בשל כך ללא-אנושי והמחטיא את מטרתו. לעומתו, ז'אן ולז'אן מייצג את האדם הפועל על-פי צו הלב, על-פי "החוק האנושי", כפי שגם עשה המנטור שלו, איש הכמורה ביאנבנו. המאבק בין שתי הדמויות מסמל את המאבק בין שתי התפיסות. דרך התאבדותו של ז'אבר, הוגו טוען שרק מעשה מלא חמלה, לפנים משורת הדין, מבטא את הצדק האמיתי וגם יכול לתקן את החברה.

דרך פאנטיון, הוגו מצביע על מצוקתן של נשים אימהות הנותרות בודדות וחסרות כל במאה ה-19. בנוסף, דרך היחס אליה, הוגו מבקר את התנהלותה חסרת הלב של החברה הבורגנית של המאה ה-19, הנאחזת בערכים "מכובדים" ובכך מקריבה את החלשים יותר. סיפורה של קוזט המשועבדת ע"י משפחת טנארדייה, הוא הוקעת הניצול המחפיר של ילדים באותה תקופה. כאן המקום לציין שבשנת 1841, הוגו תמך, כנבחר ציבור, בחוק לצמצום שעות עבודת-ילדים.

אולם, הוגו אינו גורס שפֶּלֶל אשמה החברה ו/או המדינה. על מנת להראות זאת, הוא מפתח את סיפורם של בני משפחת טנארדייה. אלה עלובי חיים ממש, אותם אנשים בני המעמד הנמוך, שיכלו לחיות אחרת אך בחרו במודע בהתנהלות עבריינית על מנת לקדם את עצמם: תחילה דרך שעבודה של קוזט, לאחר מכן דרך פגיעה בילדיהם שלהם ועד לחיי פשע של ממש.

על-ידי שימת דגש על המרכיב האנושי, פיתוח דמויות נוגעות ללב והתעסקות בדמות העני/החלש/העלוב (כנגד תפיסות פוליטיות העוסקות באנושות בכלל, במסות אנושיות וכן הלאה) הוגו נשאר נאמן למקורו הרומנטי. הוגו אינו הסופר היחיד שבחר בדרך זו, באותה מאה, על מנת לקדם אג'נדה חברתית: למען מטרות דומות ובאותה גישה נקטו גם הסופרים הצרפתיים אז'ן סו ואמיל זולא, וצ'רלס דיקנס האנגלי.

מתוך "על יכולתו של האדם להפוך את גורלו" מאת ד"ר שושנה – רוז מרזל. כתב העת המקוון "הפנקס"

ההתקוממות בפריז 1832

"עלובי החיים" מרומן למחזמר

כבר במאה ה-19 ניסו מלחינים רבים לעבד את הרומן האהוב של ויקטור הוגו לאופרה. 120 שנה לאחר מכן הצליח הפזמונאי הצרפתי אלן בובליל להפוך את "עלובי החיים" למחזמר. בובליל פנה לשותפו המקצועי, קלוד-מישל שוברג, שילחין את מילות השירים. את השראתם שאבו השניים מאופרות הרוק "ישו כוכב עליון" ו"אוויתה". כעבור שנתיים הוקלטו השירים ע"ג תקליט קונספט, שזכה להצלחה ומכר כ-260,000 עותקים. בספטמבר 1980, הועלתה הגרסה הבימתית של המחזמר ב-Palais des Sports, צרפת. רוב משתתפי תקליט הקונספט הופיעו במחזמר, שהוצג במשך שישה עשר שבועות, כ-100 פעמים בפני למעלה מ-500,000 צופים.

בשנת 1982, האזין לתקליט המפיק הבריטי קמרון מקינטוש. מקינטוש התלהב, פנה לעיתונאי והפזמונאי הרברט קרצמר וביקש ממנו ליצור גרסה אנגלית למחזמר בשיתוף פעולה עם היוצרים המקוריים בובליל ושוברג. ארבע שנים נמשכה העבודה על הפיכת הגרסה הצרפתית לאנגלית, הרחבתה ושכלולה. הבמאים שנבחרו, טרוור נאן וג'ון קיירד, נטלו חלק פעיל בתהליך העיבוד ואף הזמינו חמישה שירים נוספים. באוקטובר 1985 הוצג "עלובי החיים" לראשונה באנגליה, במרכז הבארביקאן שבלונדון. ההפקה הזו, הממשיכה להציג עד עצם היום הזה, הופכת את "עלובי החיים" למחזמר המוצג במשך התקופה הארוכה ביותר בלונדון.

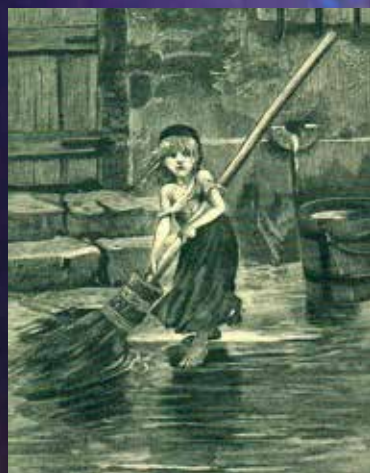
ההפקה האמריקנית הועלתה ב"מרז' קנדי" בווישינגטון, בחודש פברואר, 1987. חודש לאחר מכן הוצגה ההפקה בברודוויי וזכתה בשמונה פרסי "טוני", ביניהם פרס המחזמר הטוב ביותר ופרס המוזיקה המקורית הטובה ביותר. בשנה זו, הגיע המחזמר לישראל והוצג בתיאטרון הקאמרי בכיכובו של דודו פישר בתפקיד ולז'אן. במשך השנים תורגם המחזמר לשפות שונות והוצג בנורבגיה, הונגריה, אוסטרליה, שוודיה, הולנד, ספרד, יפן, גרמניה ועוד. באוקטובר 2006 הועלה המחזמר שוב על במות ניו יורק לתקופה מוגבלת של שישה חודשים, אך לאור ההצלחה, הוצג כשנתיים.

באוקטובר 1995 נערכה בלונדון חגיגת העשור למחזמר, בהפקה מיוחדת עם צוות שחקנים נבחר, שזכתה לשם: "The Dream Cast in Concert". במסגרת הקונצרט, בוצע השיר "Do You Hear the People Sing?" ("הי הקשיבו הם שרים") ע"י 17 שחקנים ששיחקו את תפקיד ולז'אן במדינות ובשפות השונות בהן הוצג "עלובי החיים". כל שחקן ביצע את השיר בשפת האם שלו. בשנת 2010 הועלה קונצרט חגיגי נוסף, שציין 25 שנה להפקה האנגלית. לכבוד האירוע הורכבה להקה מיוחדת שכללה שחקני עבר שהשתתפו במחזמר. בסוף הקונצרט התכנס הצוות המקורי משנת 1985 לשיר את השיר "One Day More" ("רק עוד יום"), ואל הבמה עלו כל צוותי השחקנים שהופיעו במחזמר לאורך השנים. הקונצרט שודר בשידור חי והוקרן באולמות קולנוע ותיאטראות.

בשנת 2012 הופק סרט המבוסס על המחזמר בבימויו של טום הופר ובהשתתפות אן האת'וויי, יו ג'קמן, ראסל קרואו, סשה ברון כהן והלנה בונהם קרטר.

לאורך השנים זכה "עלובי החיים" ב-79 פרסים בינלאומיים, נצפה ע"י 70 מיליון צופים ב-42 מדינות, תורגם ל-22 שפות והוא נחשב למחזמר שהוצג לאורך התקופה הארוכה ביותר. היקפו של הרומן ומורכבותו, הקשו על מלאכת הפיכתו למחזמר, בעיקר בנוסח אופרה, בה כל מילה של הטקסט מושרת. כוחה של הגרסה הבימתית הוא בכך שהצליחה לשמר את מהותו של הרומן ולהעביר, בבהירות, לקהל צופים רחב, שלא קרא את הספר, את מהלך העלילה, את המרקם החברתי-פוליטי, ואת כוונת המחבר. המחזמר "עלובי החיים" קבע גבולות חדשים לתיאטרון המוסיקלי: הוא מצליח להעביר את סיפוריה של מהפכה בצרפת של המאה ה-19 באמצעות אושרו ומצוקתו של היחיד.

פורטרט של קוזט, ציור: אמיל ז'אק

על הלוגו

הלוגו האייקוני של המחזמר "עלובי החיים" הוא הדימוי של קוזט מטאטאת את הפונדק של הזוג טנארדייה. הלוגו מבוסס על איורו של אמיל ז'אק למהדורה השנייה של הרומן "עלובי החיים". מי שבחר בציור זה כלוגו היה רוס אגלין, מנהל הקריאייטיב של ההפקה בלונדון, 1985. לצורכי הכיתוב, השתמש אגלין בגופן "Caslon Antique" שעוצב בשנת 1864 ע"י ברנארד וויליאם נאדאל. השימוש בגופן זה בלוגו של "עלובי החיים", הוא קרוב לוודאי השימוש המודרני המפורסם ביותר בו. אגלין המשיך לעצב עבור קמרון מקינטוש להפקות כמו "Cats" ו"פאנטום האופרה".

עלובי החיים הפקות קודמות

1987 - תיאטרון הקאמרי

בימוי: סטיבן פימלוט

תרגום: אהוד מנור

ז'אן ולז'אן - דודו פישר

ז'אבר - ליאור ייני

פאנטיין - ריקי גל

קוזט - טל אמיר

אפונין - שלומית אהרון

מריוס - אבי טולדנו

אנז'ורא - יובל דור

מר טנארדייה - אלברט כהן

גברת טנארדייה - תיקי דיין/דינה גולן

1999 - המשכן לאמנויות הבמה -

ש. צמח-א. עופר הפקות

בימוי: טים סאפל בשיתוף מלי סטיל

עוזר במאי: משה קפטן

תרגום: אהוד מנור

ז'אן ולז'אן - דודו פישר/יבגני שפובלוב

ז'אבר - ששי קשת

פאנטיין - לימור עובד

קוזט - רינת גבאי

אפונין - חני דינור

מריוס - ישראל ארנסט

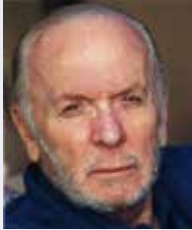
אנז'ורא - שי פלד

מר טנארדייה - אלי דנקר

גברת טנארדייה - עדי לב

יוצרי המחזמר

הרברט קרצמר

קלוד מישל שנברג

אלן בובליל

אלן בובליל (מחבר התמליל המקורי)

נולד בטוניס למשפחה יהודית ממוצא ספרדי. בהיותו בן 18 היגר לפריס, שם סיים לימודי כלכלה. החל לעבוד בחברת הוצאה לאור למוסיקה ולכתוב מילים לשירי פופ בצרפתית. תסכולו, שנבע מכתיבת שירים באורך שלוש דקות בלבד, הוביל אותו "לגלות" את קיומם של המחזות המוסיקליים, כשצפה ב"סיפור הפרברים" ו"ישו כוכב עליון". פגישה עם המלחין קלוד מישל שנברג, הובילה לעבודה משותפת ולכתיבתם של מחזות זמר, ביניהם: "המהפכה הצרפתית", "עלובי החיים", "מיס סייגון", "מרטין גר", "מלכת הפיראטים" ו"מרגריט". כתב את "אבאקדברה" למוסיקה של להקת "אבבא" ואת המחזה "יומנם של אדם וחווה", המבוסס על שני סיפורים קצרים של מרק טווין.

קלוד מישל שנברג (מוסיקה)

נולד בשנת 1944 להורים ממוצא הונגרי. החל את הקריירה שלו כזמר, מלחין ומפיק. שיתוף הפעולה המקצועי עם אלן בובליל, החל ב - 1973 כשכתבו יחדיו את המחזמר הצרפתי הראשון – "המהפכה הצרפתית". שנברג הופיע בתפקיד המלך לואי ה - 16 והיה שותף בהפקת תקליט הזהב של המופע. על העבודה ל"עלובי החיים", שהחלה בשנת 1979, סיפר: "לאחר שהליברית נכתב יחד עם אלן בובליל החלטתי כי לנוכח סיפור אפי כזה, עלי להשתמש בתבנית אופראית אמיתית, כשהמוסיקה היא רומנטית, מן המאה ה - 19 בהשראת ימינו אלה. אני עצמי חובב אופרה מושבע, כך שנהייתי מאוד." כתיבת המוסיקה ארכה עשרה חודשים. תקליט ההפקה זכה בשתי מדליות זהב. עבור הגרסה האנגלית, כתב קלוד מישל ארבעה שירים חדשים והכניס שינויים בעיבודים, בשיתוף טרוור נאן, ג'והן קרייד ואלן בובליל.

הרבט קרצמר (מחבר השירים)

יליד דרום אפריקה, שם החל את דרכו המקצועית כעיתונאי. ב - 1954 עבר להתגורר בלונדון והמשיך את עבודתו העיתונאית, שכללה גם ביקורת תיאטרון. לצידה, פיתח קריירה של פזמונאי לתכניות טלוויזיה, למופעים, לסרטים ולמחזות מוסיקליים. בין השירים הרבים עליהם זכה בפרס, היה שירם הקומי של פיטר סלרס וסופיה לורן "Goodness Gracious Me". בין עבודותיו הנוספות: כתיבת הספר והתמליל של המחזה המוסיקלי "האיש שלנו קרייטון", שהוצג ב"ווסט אנד" בכיכובם של קנט מור ומיליסנט מרטין, התמליל ל"ארבעת המוסקטרים" ומספר שירים להפקה של בובליל ושנברג, "מרטין גר".

ז'אן-מארק נאטאל (שותף לחיבור הטקסט המקורי)

יליד 1942. לפני שפנה לכתיבה, למד בבית הספר לאמנויות בטולון. ב - 1968 עבר להתגורר בפאריס, שם הכיר את אלן בובליל, שהציע לו לשתף עמו פעולה בכתיבת השירים ל"עלובי החיים". מאז הוסיף לכתוב עבור זמרים שונים. כמה משיריו הולחנו על ידי המוזיקאי והמנצח פרנק פורסל.

ג'יימס פנטון (יוצר שותף)

יליד 1949. שימש כמבקר תיאטרון בעיתון ה"סאנדיי טיימס" וכעיתונאי ב"טיימס". בעיתונים השונים בהם עבד, שימש כעורך המדור הספרותי, כסגן עורך העיתון וככתב במזרח הרחוק ובגרמניה. כמו כן כתב טור פוליטי. בנוסף לעבודתו העיתונאית, פרסם ספרים, שירים ומאמרים ותרגם יצירות שונות.

ג'ון קמרון (תזמור)

היה מעורב בהפקת "עלובי החיים" למן ההתחלה. אחראי לתזמור ההפקה המקורית בפאריס וניצח על התזמורת שהשתתפה בהפקת התקליט.

סטפן ברוקר

סטפן מת'קלף

כריסטופר ג'יניק

ג'ון קמרון

ג'יימס פנטון

ז'אן-מארק נאטאל

קמרון מוכר בעיקר מעבודותיו בתחום הטלוויזיה והקולנוע וכן מתחום תעשיית התקליטים. כתב מוסיקה למספר רב של סרטים ובמקביל חיבר ועיבד מוסיקה לזמרים שונים. היה שותף להפקות מוסיקליות בתיאטרון המסחרי והרפרטוארי.

כריסטופר ג'יניק (תזמור מחודש)

תזמר הפקות רבות בברודווי, ביניהן: "גריז", "המכשפות מאיסטוויק" ו"מרי פופינס". כתב תזמורים חדשים עבור מופע ה - 25 שנה של "עלובי החיים". בין השנים 1996 – 2001 היה מנצח הבית של ה - Goodspeed Opera House. הסרט "ממפיס" בו שימש כמפיק מוזיקלי, זכה בארבעה פרסי "טוני".

סטפן מת'קלף (תזמורים נוספים)

מעבד ומתזמר בתיאטרון ובקולנוע. משמש כראש מחלקת המוסיקה ב"קמרון מקינטוש". במסגרת תפקידו, עיבד ותזמר את הפקותיו של קמרון מקינטוש באנגליה וברחבי העולם, ביניהם: "עלובי החיים", "אוליבר", "מיס סייגון", "מרי פופינס", "שיער" ועוד. תזמר והפיק את אלבום פס קול הסרט "עלובי החיים", עבורו היה מועמד לפרס ה"גראמי".

סטפן ברוקר (תזמורים נוספים)

מנצח, כותב, מנהל ומפיק מוסיקלי. שימש כמנהל מוסיקלי וכמנצח בגרסה הקולנועית של המחזמר "עלובי החיים". מנהל ומפקח מוסיקלי של הפקות בימתיות שונות: "עלובי החיים", "גבירתי הנאווה", "מיס סייגון", "תהילה", "פנטום האופרה", "גריז", "תהילה" ואחרות. ניצח על תזמורות רבות, ביניהן: התזמורת הפילהרמונית המלכותית, התזמורת הסימפונית של אטלנטה, התזמורת הסימפונית של מערב אוסטרליה. הפיק וכתב מוסיקה עבור חברות שונות כ"קוקה קולה", "פורד מוטורס", "בריטיש איירוויס", "טויוטה" ועוד.

ג'והן קרייד (מעבד ובמאי הגרסה האנגלית)

במאי הבית בתיאטרון השייקספירי המלכותי. בין ההצגות שביים: "מחול המוות", "נשי וינדזור העליוות", "מעגל הגיר הקווקז", "ניקולס ניקלבי", "פיטר פן", "הלילה ה - 12", "הסוחר מוונציה". כמו כן ביים לטלוויזיה באנגליה ומחוצה לה.

טרוור נאן (מעבד ובמאי הגרסה האנגלית)

בוגר אוניברסיטת קיימברידג'. במהלך לימודיו ביים הצגות רבות והופיע כשחקן. ב - 1965 התמנה לבמאי בית בתיאטרון השייקספירי המלכותי וב - 1968 התמנה כמנהלו האמנותי של התיאטרון. בין עבודות הבימוי שלו עבור הלהקה בלונדון בסטרטפורד: "אילוף הסוררת", "המלך ליר", "אגדת חורף", "המלט", "מקבת", "הדה נאבלר", "רומיאו ויוליה", "קומדיה של טעויות", "כטוב בעיניכם", "יונו והטווס" ו"האלכימאי". בשנת 1982 עבר יחד עם תיאטרונו למשכנם החדש, תיאטרון "הברביקן", שנפתח עם עבודת הבימוי שלו ל"הנרי ה - 4". ביים את האופרה "אידומנאן", את הסרט "לידי ג'יין" ואת המחזמר "סטארלייט אקספרס". אחדות מעבודות הבימוי שלו צולמו לטלוויזיה.

קמרון מקינטוש (מפיק)

החל לעסוק בהפקה בגיל 20. במהלך השנים הפיק מאות הפקות, 50 מהן הוצגו במקביל ברחבי העולם, ביניהן: "עלובי החיים", "חתולים", "גבירתי הנאווה", "בלונדל", "פאנטום האופרה", "מיס סייגון", "אוליבר", "מרטין גאר", "ג'סט סו", "אנם הברבורים", "אוקלהומה", "המכשפות מאיסטוויק" ו"מרי פופינס". חברת ההפקות שלו זכתה ב"פרס המלכה על מפעל חיים לייצוא". בשנת 1996 הוענק לו תואר אבירות על שירותיו לתיאטרון הבריטי.

קמרון מקינטוש

טרוור נאן

ג'והן קרייד

יוצרי ההצגה

אהוד מנור (תרגום)

נולד במושבה בנימינה. למד ספרות אנגלית באוניברסיטה העברית בירושלים. בוגר תואר ראשון בתיאטרון, אוניברסיטת תל אביב. בוגר MA בספרות אנגלית ולימודי דוקטורט באוניברסיטת קיימברידג'. ב - 1970 כתב נוסח עברי למחזמר "שיער". מאז, תרגם עשרות מחזות לתיאטרון ביניהם: "מנהל הבית", "אקווס", "לשבור את הצופן", "רומיאו ויוליה", "דון ז'ואן", "אילוף הסוררת", "הלילה ה - 12", "בית ספר לנשים", "חתולה על גג פח לוהט", "אוליאנה", "טרטיף", "הקמצן", "ציד המכשפות", "סוויני טוד", "יוסף וכתנת הפסים המשגעת", "עלובי החיים", "אופרה בגרוש", "קברט", "אחים בדם", "השטן ממוסקבה", "חליל הקסם", "שיקגו". בין הצגות הבידור שכתב: "הטוב הרע והנערה", "לילי גם", "ארץ טרופית יפה", "עמק הנהר האדום", "בני בום". אהוד מנור, מגדולי כותבי השירים בישראל, כתב את שיריו הראשונים לאשתו, הזמרת עופרה פוקס, ומאז כתב שירים לרוב אמני התקופה ושיתף פעולה עם מיטב המלחינים כמו: מתי כספי, נורית הירש, יאיר רוזנבלום, יוני רכטר, אריאל זילבר, יהודה פוליקר, קורין אלאל. שיריו הפכו ללהיטים ונכנסו לקלאסיקה של הזמר העברי. מנור יצר והגיש עשרות תכניות טלוויזיה ורדיו. זכה בפרס אקו"ם על מפעל חיים בתחום הפזמונאות. חתן פרס ישראל בתחום הזמר העברי, 1998. זכה בפרס מתרגם השנה על תרגום המחזה "הקמצן", 2004. בשנת 2005, העניקה לו אוניברסיטת בר אילן תואר דוקטור של כבוד. מאז מותו, מונצח אהוד מנור ברחובות, בבתי ספר ובאולם תיאטרון על שמו ברמת גן לזכרו.

משה קפטן (בימוי)

מנהלו האמנותי של תיאטרון הבימה. בוגר בהצטיינות של החוג לתיאטרון באוניברסיטת תל-אביב. בין עבודותיו בתיאטרון: "פליישר", "אוויטה", "נעצר בחצות", "שיער", "חיזור גורלי", "גבירתי הנאווה", "כנר על הגג", "ינטל", "עובד בשביל שניים", "האמת", "שם פרטי", "בחורים טובים", "קומדיה של טעויות", "ארוחה עם אידיוט", "אם יש גן עדן", "רעל ותחרה", "כתם לידה", "אוליבר", "צלילי המוסיקה", "אבניו קיו", "הכבש הששה עשר", "בת הים הקטנה", "היפה והחיה", "סיפורי נרניה". זוכה פרס הבמאי ע"ש יוסף מילוא לשנת 2008 עבור בימוי ההצגה "כנר על הגג". זוכה פרס הבמאי לשנת 2006 ב"פרס הבמה לילדים ולנוער" עבור בימוי ההצגה "שומבצל". זוכה פרס ליוצר המצטיין ע"ש השחקן שמעון פינקל לשנת 2013 עבור בימוי "גבירתי הנאווה". מנהל אמנותי בתיאטרון המדיטק לילדים ולנוער בשנים 2010-2007 ומנהל אמנותי של פסטיבל ישראל בשנים 2014–2011. נשוי לשחקנית מאיה מעוז ואב למיקה ואדם.

יוסי בן-נון (ניהול מוסיקלי)

פסנתרן ומלחין. תואר ראשון מ"אקול נורמל סופרייר", פריז. תואר שני מ"מנהטן סקול אוף מיוזיק", ניו יורק. הופיע כסולן עם כל התזמורות הסימפוניות בארץ. הלחין וניהל מוסיקלית בכל התיאטראות בארץ. בין עבודותיו: בת. הבימה: "ירמה", "ההולכים בחושך", "בית ברנרדה אלבה", "קופסה שחורה", "הנאהבים והנעיעים", "חודש בכפר", "העז או מי זאת סילביה", "מלחמה", "אנה קארנינה", "כל החיים לפניו", "אילוף הקטן", "כמעט נורמלי", "גבירתי הנאווה", "אדיפוס – תיאור מקרה", "אוויטה", "פליישר". בת. בית ליסין: "מתנקשים", "עשו עליך פעם סרט", "יומנים", "אלטלנה", "חשמלית ושמה תשוקה", "אוליבר טוויסט", "הדוד וניה", "פרינסס מרי 7", "מלאכת החיים", "סוסים על כביש גהה", "אז בפראג", "בית מרקחת שטרן בלוס". בת. באר שבע: "כשאת אומרת לא", "קומדיה של טעויות", "השחף". בת. הקאמרי: "אשכבה", "נורה", "הבכיינים", "כטוב בעיניכם", "מעין הכבשים", "אמא קוראז", "המלט", "המפיקים", "גפן בלאדי", "החגיגה", "היה או לא היה", "כנר על הגג", "שמו הולך לפניו", "ג'וני הלך", "ינטל", "גטו", "איחש פישר", "האריסטוקרטים", "קברט", "קזבלן", "רומן משפחתי". בת. חיפה: "מחיר הכבוד". בת. הסמטה: "השמשים". בפסטיבל עכו: "פרומות". בת. אורנה פורת לילדים ולנוער: "הברווזון המכוער". בת. המדיטק: "אוזו מוזו", "ציפור הנפש", "לרקוד עם אבא", "פרדיננד פדצור", "נחמן". זוכה קרן שרת במשך 12 שנים ברציפות. פרס אקו"ם להלחנה לתיאטרון, 1992. פרס מרגלית להלחנה לתיאטרון, 2000. פרס התיאטרון 2004 על "הנאהבים והנעיעים". פרס מלחין השנה לילדים 2008 על "אוזו מוזו".

ערן עצמון (עיצוב תפאורה)

בוגר מסלול לעיצוב במה בסמינר הקיבוצים. בין ההצגות להן עיצב תפאורה: בת. הבימה: "לילה במאי", "ארוחה עם אידיוט", "אם יש גן עדן", המחזמר "כמעט נורמלי", "רעל ותחרה", "החילל האמין שווייק" (בשיתוף עם תיאטרון חיפה), המחזמר "גברתי הנאווה", "חיזור גורלי", "פליישר". בת. הקאמרי: המחזמר "סאלח שבתי", "מנהל הבית", "ריצ'רד השני", "ריצ'רד השלישי", "סיראנו דה ברז'דאק", "הפושעים החדשים", המחזמר "שיער", "אופרה בגרוש", המחזמר "סיפור הפרברים". בת. בית ליסין: "ברודווי פינט פרישמן", "ראודה", "הבנאליות של האהבה", "אקווס", "חלום של לילה בלב קיץ", "מראה מעל הגשר", המחזמר "אביב מתעורר", "שיינדלה", "מנדרגולה", המחזמר "אחים בדם", "33 וריאציות", "משאלה אחת ימינה", "סוסים על כביש גהה", "החברות הכי טובות", "המקרה המוזר של הכלב בשעת לילה", "חתולה על גג פח לוהט", "אלה גרוסמן", "ביבר הזכוכית", "השחקנית". בת. חיפה: "עץ אחרון בירושלים", "הר אדוני", "גזע". בת. באר שבע: "פיאף", "נורה", "הרוולד ומוד". בת. הספרייה: "נדנדה בשניים", "שוק המציאות". בת. הערבי- עברי: "האוהל האדום", "נשים זרות". בתיאטרונטו: "קפוצ'ינו ברמאללה". בת. תמונע: "רומיאו ויוליה". בפסטיבל עכו: "מתחם התפודים" (פרס על עיצוב תפאורה בפסטיבל עכו 2008). בקבוצת המחול פרסקו: "בגדי המלך החדשים". בת. המדיטק: "אורה הכפולה", "מפצח האגוזים", המחזמר "הקוסם מארץ עוץ". בת. אורנה פורת: "הרפתקה בקרקס" (פרס על עיצוב תפאורה בפסטיבל חיפה להצגות ילדים, 2009).

ילנה קלריך (עיצוב תלבושות)

מעצבת תלבושות ומנהלת המתפרה של תיאטרון הבימה. בוגרת תואר ראשון ושני באוניברסיטת תל אביב בעיצוב תפאורה ותלבושות. בין עבודותיה: בת. הבימה: "המאובן", "יום הולדת ל'זופה", "הנאהבים והנעיעים", "נודניק", "אנה קרנינה", "המחלוקת", "שעה יפה ליונה", "אוגוסט מחוז אוסייג", "אילוף הקטן", "הזוג המוזר", "לילה במאי", "מוריס שימל", "ארוחה עם אידיוט", "כי בנו בחרת", "לא ביום ולא בלילה", "רעל ותחרה", "גבירתי הנאווה", "פאניקה", "אוויטה". בת. גשר: "כולם רוצים להוליווד", "וריאציות לתיאטרון ולתזמורת", "מיסטר ברינק", "גן הדודבנים", "מינכהאוזן או כל האמת על השקר". בת. החאן: "אושר". בת. הקאמרי: "כובע הקס האיטלקי". בת. באר שבע: "בית הקפה", "איזבלה". בת. בית ליסין: "אני לא רפופורט". בת. אורנה פורת לילדים ולנוער: "הממלכה של קנסוקיי", "צבעים בחול", "יש לי ילד ייגוז". בת. המדיטק: "שמשון בר לשון", "פינוקיו". בשנים 1998 – 1995 קיבלה פרסים מטעם קרן התרבות קרן שרת ובשנת 1998 פרס יונסקו בפרויקט קבוצתי על עיצוב תפאורה למחזה "המלט" בתערוכה הבינלאומית PRAGUE QUADRENNIAL.

מירי לזר (עיצוב תנועה)

כוראוגרפית, בימאית ועורכת מוסיקלית. בוגרת מצטיינת של המסלול לתיאטרון מחול ב"סמינר הקיבוצים", 2009. בוגרת תואר שני בתכנית הבינתחומית לאמנויות באוניברסיטת תל אביב, 2015. בין עבודותיה כבימאית: "25" (בשיתוף עם מאור זגורי, זוכת פרס ההצגה המצטיינת וציון לשבח על בימוי בפסטיבל עכו, 2010), "יצירת תיאטרון-המחול DISTANZ (צוותא), יצירת תיאטרון-המחול "פולאריד" (ביה"ס לאמנויות הבמה). היצירה הוצגה בתיאטרון "הבימה", תיאטרון "תמונע" והוזמנה לפסטיבלי תיאטרון בינ"ל. בין עבודותיה ככוראוגרפית וכעורכת מוסיקלית: בת. הבימה: "לבד בברלין", "אשה בורחת מבשורה", "יחסים מסוכנים", "המלט", "יהוא", "חשמלית ושמה תשוקה", "הכיתה שלנו" (בשיתוף ת. הקאמרי, זוכת פרס התיאטרון לשנת 2014), "הסוחר מוונציה", "נתתי לה חיי", "מישהו ימות בסוף". בת. הקאמרי: "מקבת". בת. תמונע: "אבסינט", "המחברת הגדולה". בת. צוותא: "בתולים", "הרדופים" (זוכת פרס "קיפוד הזהב", 2013 על עיצוב התנועה), "הומאז". בפסטיבל ישראל בדימונה: "שלג ויער". בתיאטרון אורנה פורת לילדים ולנוער: "לשמור על הכדור". מעצבת את פסקול סדרת הטלוויזיה "זגורי אימפריה". מורה לבימוי בביה"ס לאמנויות הבמה של "סמינר הקיבוצים".

קרן גרנק (עיצוב תאורה)

בוגרת המגמה לעיצוב בחוג לתיאטרון באוניברסיטת תל אביב. בין עבודותיה. בת. הבימה: "אוויטה", "גבירתי הנאוה", "רעל ותחרה", "לייטסטרטה", "החולה ההודי", "ביקור הגברת הזקנה", "כתם לידה", "מוריס שימל", "נודניק", "הלהקה", "שלמה המלך ושלמי הסנדלר", "טייפ", "כתר בראש", "שמונה נשים", "טקסי", "אליס בארץ הפלאות", "צורה לאהבה", "החיים בשלוש גרסאות", "חברון", "הכלה וצייד הפרפרים"/"לוקאס הפחדן"/"המוות ישב ליד", בת. הקאמרי: "סיפור הפרברים", "על האש", "אנה", "שיעור", "הפושעים החדשים", "נשוי במנוסה", "תעלת בלאומליך", "אלקטרה", "דג מוסר", "מקבת", "חברים של חברים", "דבר מצחיק קרה", "סיראנו", "הם יורים גם בסוסים". בית ספר לנשים, "מכולת", "בעל למופת", "רומיאו ויוליה", "האריסטוקרטים", "איחש פיישר", "לילה לא שקט", "לעוף מכאן", "הבדלה", "משפחה חמה", "אמדיאוס", "תרה", "אוי אלוהים", "הגיל הנכון לאהבה", "היה או לא היה", "רוזנקרנץ וגילדנשטרן מתים", "זה הים הגדול", "מותו של סוכן", "יומן חוף ברייטון", "באדנהיים", "האב", "שמנה", "לילה טוב אמא", "פלונטר", "צחוק של עכברוש", "המלט", "דמוקרטיה", "אנסמבל עיתים: "כישוף". בת. חיפה: "אנשים קשים", "מי דואג לילד". אנסמבל ת. הרצליה: "אהבה וזעם". בת. באר שבע: "פרח השכונות", "איזה יופי", "סוביניר", "בוגד", "איזבלה", "תשליך", "ג'ייפס", "הימים הכי טובים". בת. בית ליסין: "לצאת מהארון", "האורחת", "המקרה המוזר של הכלב", "עקר בית", "חתולה על גג פח לוהט", "אלה גרוסמן", "אז בפראג", "טרטיף", "לחנך את ריטה", "המוגבלים", "עובד בשביל שניים", "סוסים על כביש גהה", "מנדראגולה", "אהבה זה לא הכל", "הבנאליות של האהבה", "אקווס", "עלמה ורות", "מייק", "האגם המוזהב", "איש הגשם", "הדבר האמיתי". בת. גשר: "בזעיר אנפין". בת. הפרטי: "בילי אליזט". זוכת פרס התיאטרון הישראלי 2005 על עיצוב התאורה להצגה "המלט". זוכת פרס התיאטרון הישראלי 2014 על עיצוב התאורה להצגה "מקבת".

דוקי עצמון (הדרכה קולית)

מבכירת המדריכות הקוליות בתיאטרון הישראלי. מלמדת בבית הספר הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי". לימדה שנים רבות במכון למזיקה "אורנים" של "סמינר הקיבוצים". בין עבודותיה: בת. הבימה: "אוויטה", "גבירתי הנאוה". בת. החאן: שירי לאה גולדברג, "משחק של אהבה ומזל", "האדרת". בת. הקאמרי: "כנר על הגג", "ניטל", "סוף טוב", "וויצק", "קברט", "שיעור", "סיפור הפרברים", "אופרה בגרוש". בת. חיפה: "פלאטונוב", "אדיפוס", "וינה על הים", "הדה גאבלר (הדרכת דיבור, שירה ועריכה מוסיקלית). בת. בית ליסין: "שיקאגו", "ברנשים וחתיכות", "נערי ההיסטוריה", "מייק", "חלום של לילה בלב קיץ", "משחק ילדים", "אביב מתעורר", "המלאך", "הקוסם מארץ עוץ" (בשיתוף ת. המדיטק), "אחים בדם". בת. באר שבע: "קומפני", "סוביניר". בת. הספריה: "צ'רטי המתוקה", "גריז", "משתגעים מאהבה", "סיפור הפרברים", "איש חסיד היה", "הלהקה", "ערב שירי יוסי בנאי, ערב שירי ברודווי. בסטודיו למשחק של יורם לווינשטיין: "המצעד", "שרול", "מופע האימים של רוקי". פסטיבל ישראל: "משורר בניו יורק", "מנגינות מוזרות", "ערב שירי חזי לסקלי למוסיקה של דורי פרנס.

השחקנים

אמיר דדון (זאן ולדאן)

נולד בבאר שבע וגדל באילת. בשנת 2008 פרץ לתודעה עם השירים: "שאריות של החיים" מהפרויקט של עידן רייכל ו"אור גדול" שאותו כתב והלחין. שנתיים לאחר מכן יצא אלבום הבכורה שלו, "אמיר דדון" שכלל את הלהיטים: "אור גדול", "חלל", "חצי", ו"גלים". בעקבות הצלחת האלבום ("אלבום זהב"), זכה דדון בפרס אקו"ם בקטגוריית תגלית השנה. במקביל השתתף במחזמר "לילה לא שקט" המבוסס על שיריו של שלמה ארצי. עבור תפקידו, זכה בפרס תגלית השנה בתיאטרון "הקאמרי". ב - 2013, יצא אלבומו השני, "יש אין סוף", מתוכו בלטו הלהיטים "לא סתם", "בגלגול אחר" "נגד הרוח" (עיבוד מחודש לשירו של שלום חנוך, ושיר הנושא עבור הדרמה "סימני שאלה") בשנים האחרונות שיתף פעולה עם מיטב האמנים, ביניהם שלמה ארצי, עידן רייכל, ריטה, ארקדי דוכין, מתי כספי. בימים אלו דדון ממשיך להופיע ועובד על אלבומו השלישי, מתוכו הוציא את הסינגלים: "כל יום כמו נס" ו"לבחור נכון".

יגאל שדה (זאבר)

בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי", 1986. בין תפקידיו: בת. הבימה: "ירמה", "ליל העשרים", "חתונת דמים", "בחורים טובים", "מלך היהודים", "משרתם של שני אדונים", "זעקי ארץ אהובה", "שלוש אחיות", "ביקור הגברת הזקנה", "השושנה המקועקעת", "החייל האמיץ שוויק", "נמר חברבורות", "הר לא זז", "מרי לו" (ריקדו), "חודש בכפר" (ראקיתין), "מלחמה" (ה'), "אנטיגונה" (קריאון), "דיבוקים", "טיקוצ'ין", "אותו הים" (הסופר/ קשיש יווני), "איולף הקטן" (אלפרד אלמרס), "כוכב יאיר" (גבריאל), "מסילה לדמשק" (קפלן), "שרי המלחמה", "איש חסיד היה", "הסוחר מוונציה" (שיילוק), "המאהב" (אדם), "עת דודים", "יהוא" (זיף), "פליישר" (הרב אנגל). בת. באר שבע: "תמונות ציד", "אהובת החייל", "מותו של סוכן", "אילוף הסוררת", "דודתו של צ'רלי", "הנפש הטובה מסצ'ואן", "טובת המולדת", "הביצה", "בורגנים", "דון ז'ואן", "מפיסטו". בת. הספריה: "בשפל". בת. החאן: "אנה גלקתיה" (סורדו), "נוף ילדות" (ריימונד), "מידה כנגד מידה" (אנג'לו), "שמיים" (שילר), "הבתולה מלודמיר", "האשה מן הים" (הזר), "השחקן" (קוסטיה), "השיבה למדבר" (עזיז), "נדל"ך" (ריקי רומא). בת. הרצליה: "תנינים" (נאדל), "ערב שירי אלתרמן.

מירי מסיקה (פאנטין)

למדה בביה"ס למוזיקה "רימון" ובבית הספר למשחק של סופי מוסקוביץ'. הוציאה כ - חמישה אלבומים שזכו להצלחה רבה. ב-2005 הוציאה את אלבומה הראשון שכלל את הלהיטים "לשם", "נובמבר", "באה אליכם", "אף אחת", "טיפה טיפה". האלבום שהגיע למעמד פלטינה כפולה זיכה את מירי בתארים "זמרת השנה", "תגלית השנה" ו"שיר השנה". שנתיים לאחר מכן, יצא אלבומה השני "שלוש לאמונות", שהגיע למעמד פלטינה. האלבום, הכולל את הלהיטים "שלוש לאמונות", "ממי", "חוזר בחזרה", "שירה", זיכה את מסיקה בתארים "זמרת השנה" ו"שיר השנה". ב-2010 הוציאה את אלבומה השלישי "חדשות טובות" ושנה לאחר מכן, את האלבום "הופעה אקוסטית בזאפה". ב-2012 הוציאה את אלבומה הרביעי "מלך". "אישה חרסיה" ושיר הנושא הפכו ללהיטים ומסיקה זכתה בתואר "זמרת השנה". בשנה זו הופיעה באמפי קיסריה. ב-2014 יצא אלבומה החמישי, "סימנים על החול". בתיאטרון: בת. הבימה: מחזות הזמר "שלמה המלך ושלמי הסנדלר" ו"יוסף וכתונת הפסים המשגעת". בת. הפרטי: המחזמר "פנטזיה אלף לילה ולילה", הפסטיבל בקולנוע: "שלוש אימהות", "הדיבוק בחיפה", "חסר מנוחה". בטלוויזיה: הופיעה במשדר מיוחד של הטלוויזיה הממלכתית בסין לרגל ראש השנה הסיני ובטקס הדלקת המשואות בהר הרצל (2016). "מעורב ירושלמי", שופטת בתכנית "כוכב נולד". ב-2015 קטפה בטקס גאלה של "The Times of Israel" בניו יורק את פרס הזמרת הישראלית המצליחה בעולם. בימים אלה מקליטה אלבום חדש. נבחרה לשמש כמנטורית בעונה הרביעית של התכנית "דה ווייס".

אבי קושניר (מר טנארדייה)

מכוכבי תכנית הטלוויזיה "זהו זה". ייצג את ישראל כחלק מ"צמד הבטלנים" באירוויזיון 1987 בשיר "הופה הולה". בין תפקידיו: בת. הבימה: "נמר חברבורות" (פינק), "שלמה המלך ושלמי הסנדלר" (שלמה המלך / שלמי הסנדלר), "39 מדרגות" (ליצן), "בגידה" (ג'רי), "מוריס שימל" (מוריס), "קוויאר ועדשים" (אנטוניו), "החייל האמיץ שוויק" (שוויק). בת. בית לסי: "קומדיה שחורה", "אורח בא", "התאומים מוונציה", "כולם היו בני חוץ מנעמי". בת. באר שבע: "על קלות דעת וצביעות", "אילוף הסוררת", "יתוש בראש". בת. הקאמרי: "גורודיש", "דבר מצחיק קרה", "שידוכים", "גם הוא באצילים". בהצגות הבידור: "שניים או חזים במטלית", "מכבס ותולה", "המח הגברי" ו"להציל את איש המערות" שהוצגה למעלה מ-1000 פעם. בת. הפרטי: "בילי אליוט". בקולנוע: "אלכס חולה האבה", "מטאליק בלוז", "סיפור חצי רוסי". בטלוויזיה: "זהו זה", "המופע של קושניר", "החיים זה לא הכל", "רוקדים עם כוכבים" ועוד.

חנה לסלאו (גברת טנארדייה)

נולדה ביפו ב-1953. בוגרת להקת פיקוד הדרום. בין תפקידיה בתיאטרון: "ילדי הירח" (ת. הקאמרי), "רביעיית הבנות של מועדון התיאטרון", "החיים זה לא ירח דבש" (עם גדי יגיל), "ברנשים וחלומות", "הללויה הוליווד", "בין הצלצולים", "למה לא הלילה", "אירמה לה דוס" (אירמה), ברנשים וחתיכות (אדלייד), "מבקר המדינה", "פליישר" (ת. הבימה). "יאקיש ופופצ'ה", "טרטיף" (ת. גשר). "האמא של הרווקה" (ת. הקומדיה). בתיאטרון היידיש: המחזמר "צימוקים ושקדים" (עם דודו פישר). העלתה חמישה ערבי יחיד עם המפיקה מרים עציוני: "חנה לסלאו בחיך ישר" (כתב וביים יוסי בנאי), "סקס שקרים וחנה לסלאו" (ביים ישראל פולי) פוליאקוב, "החיים עפ"י לסלאו", "לסלאו נטו", "ותר חנה מלסלאו" (זוכת פרס "הצגת היחיד של השנה" בפרס התיאטרון, 2004). בקולנוע: "גבעת חלפון אינה עונה", "הצילו את המציל", "קוני למל בקהיר". השתתפה בסרטיו של עמוס גיתאי: "עלילה" ו"אזור חופשי" – על תפקידה זה זכתה בפרס "דקל הזהב" לשחקנית הטובה ביותר בפסטיבל "קאן" 2005, "אדם בן כלב" על פי ספרו של יורם קניוק בבימויו של פול שרדר, "שבעה" מאת ובבימוי רונית ושלמה אלקבץ. בטלוויזיה: ארבעה ספיישלים ל"קשת", "השיר שלנו" (הייתה מועמדת לפרס שחקנית השנה עבור תפקיד נעמי שחר), "מה שנחץ לרוק", "הכל דבש", "רביעית רן", "הבעיות שלי עם נשים", "החוליה החלשה", "בנות הזהב", "המדרשה", "שטיסל". כמו כן, הופיעה והתארח בעשרות תכניות טלוויזיה. ערכה סיבובי הופעות ברחבי ארה"ב, קנדה ואירופה. בימים אלה מעלה את מופע היחיד המצליח "לסלאו לא נחה".

מיקי קם (גברת טנארדייה)

יוצאת להקת הנח"ל. עם שחרורה השתתפה ברביעיית הבנות של מועדון התיאטרון. בין תפקידיה: בת. הבימה: "מלך מרוקאי", "תל אביב הקטנה", "הלילה השנים עשר", "בית מלאכה", "מעגל הגיר הקווקזי", "קברט" (סאלי בולס). בת. חיפה: "בנות עובדות", "משפחת ישראל", המחזמר "בילי שוורץ" (זוכת פרס התיאטרון לתפקיד המשנה הטוב ביותר). בת. הקאמרי: "יומן חוף בריטון", "עקר בית", "כנר על הגג" (גולדה), "קברט" (גברת שניידר). בת. ירושלים שיחקה בהצגה "מיס ישראל". בת. באר שבע: "הזכייה הגדולה", "אדונן של שתי משרות". בת. החאן: "מיס ישראל". מופעי יחיד: "מיקי קם ועכשיו", "מיקי קם – רגל פה רגל שם". בקולנוע: "גבעת חלפון אינה עונה", "סרט וארוחת בוקר", "בלוז לחופש הגדול", "לילסדה", "גיבורים קטנים". בטלוויזיה: "עד החתונה", "בובות", "בנות הזהב" (רותי ברימייק). בסדרות הטלוויזיה לילדים: "רחוב סומסום", "סיפורי גן חיות", "מסיבת גן" ו"השמינייה". בשנת 2013 הוציאה קם אלבום שירים ראשון בשם "מן הוא נצח" בהפקתו המוזיקלית של בעלה, יהודה עדר. בימים אלה מופיעה מיקי במופע הבידור "מיקי.COM".

הראל סקעת (מרוס)

ליד 1981. שירת בלהקה הצבאית של חיל הקשר. למד בבית הספר הגבוה למשחק "בית צבי", שם זכה במספר רב של מלגות, ביניהן תלמיד מצטיין. בשנת 2004 הגיע למקום השני בעונה השנייה של "כוכב נולד". שנתיים לאחר מכן, יצא אלבומו הראשון "הראל סקעת" אשר זיכה אותו בפרסים רבים ובתארים "איש השנה במזיקה" בטקס "אנשי השנה" של "קשת" ו"זמר השנה" במצעד הפזמונים השנתי של גלגלצ' ושל רשת ג'. שירו "ואת" נבחר ל"שיר השנה" בשתי תחנות רדיו ובמצעד של אתר האינטרנט ynet. כמו כן, זכה בפרס זמר השנה ובפרס שיר השנה ("ואת"), בטקס פרסי עמ"י של הערוץ מוזיקה 24. אלבומו השני, "דמויות" הגיע למעמד אלבום זהב. בשנת 2009 בחרה "רשות השידור" בסקעת לייצג את ישראל בתחרות האירוויזיון 2010. במסגרת התחרות זכה בשלושת הפרסים היוקרתיים של צוות השיפוט והמוסיקאים מכל רחבי אירופה כזמר הטוב ביותר שהגיש את ההופעה הטובה ביותר וביצע את השיר הטוב ביותר. ב-2011 יצא אלבומו השלישי, "שוב מאושר". האלבום הפך לרב מכר וכבש את מצעדי המכירות. בשנה זו, זכה בתואר זמר השנה של רשת ג'. בימים אלה, לצד שירים חדשים שיצאו מאלבומו הבא בארץ, עובד סקעת על אלבום בינלאומי אותו הוא כותב בשיתוף מפיקים מוסיקליים בצרפת. משמש כשופט בתכנית "הכוכב הבא" ערוץ 2 קשת, עונה שנייה ברציפות. בתיאטרון: המחזמר "מי שחלם", "כמעט נורמלי". בטלוויזיה: שופט בתכנית "כוכב נולד".

רוני דלומי (אפוניו)

מוסיקאית ושחקנית. החלה את דרכה המקצועית בשנת 2009 כזוכה הצעירה ביותר של תוכנית הטלוויזיה "כוכב נולד" שלושת אלבומיה זכו להצלחה רבה. זכתה בתארים "זמרת השנה" שנתיים ברציפות על ידי המאזינים ותחנות הרדיו וסיבובי הופעותיה המצליחים נמשכים עד היום. בתיאטרון: "צלילי המוסיקה" (ליל), "פיטר פן" (וונדי), "הקוסם מארץ עוץ" (דורותי). בטלוויזיה: "אופוריה", "גאליס". שופטת בתוכנית הכישרונות "בית ספר למוסיקה". בקולנוע: "ארבע על ארבע".

טל ברגמן (קוזט)

זמרת ב"אופרה הישראלית". בוגרת תואר ראשון במוסיקה (B.Mus.) בהצטיינות דיקאן במגמה הווקאלית, ביה"ס למוסיקה ע"ש בוכמן-מהטה באוניברסיטת תל-אביב. בוגרת מיתר אופרה סטודיו של "האופרה הישראלית". הופיעה בתפקידים מגוונים על בימת האופרה הישראלית ובקונצרטים רבים ברחבי הארץ ובעולם. בין תפקידיה האופראיים: פיורדיליגי ("כך עושות כולן"), דונה אלויירה ("דון ג'ובאני"), אאורידיצ'ה ("אורפאו ואאורידיצ'ה") וברטה ("הספר מסיביליה"). הופיעה כסולנית עם תזמורות רבות בארץ לרבות התזמורת הפילהרמונית הישראלית, התזמורת הסימפונית הישראלית ראשון לציון, התזמורת הסימפונית ירושלים "רשות השידור", הקאמרה הישראלית ירושלים ועוד. זוכת מלגות קרן התרבות אמריקה-ישראל, IVAI, מלגת אלי לאון ומלגת בסר.

עידו ברטל (אנז'ורא)

בוגר הסטודיו למשחק של ניסן נתיב, 2010. זוכה מלגת קרן שרת ומלגת משחק בחסות אלי ליאון. בין תפקידיו: בת. הבימה: "החולה ההודי" (שגב חיסדאי), "הסוחר מוונציה" (באסאניו), "הקמצן" (ולר), "אבא גוריו" (ראסטיניאק), "נעצר בחצות" (ד"ר קונראד), "פליישר" (עו"ד נחמיה קורצמן). בת. הערבי-עברי: "שרופים" (סימון). בת. בית ליסין: "אביב מתעורר" (מלכיאור), "אמא מאוהבת" (עומר), "אמא שלו" (מתיו). בת. הקאמרי: "המצעד" (יואי דורסי), "קומדיה של טעויות" (אנטיפולוס). בת. השעה: "הלב האמיץ של אירנה סנדלר" (סטפן), "חטיפה מן המנזר" (שוקי). בקולנוע: "העולם מצחיק", "6 פעמים". בטלוויזיה הגרמנית: הסרטים "נשמתו של רוצח" (יורם בנש) ו"המעבר" (ארז). בטלוויזיה הישראלית: "בובות", "סרוגים" 2, "נשות הטייסים", "אליפים", "ניו יורק", "בני ערובה", "שבאבניקים", "חצויה", "מרוי", "פיג'מות", "עממיות", "חברות" 2.

אורי הוכמן (מר טנאדייה)

בוגר הסטודיו למשחק ניסן נתיב ובי"ס רימון. שירת בלהקת הנח"ל ובתיאטרון צה"ל. בין תפקידיו: בת. הבימה: "המוות יושב ליד" (המספר), "כתר בראש" (אדוניה), "הקומיקאים" (בן קלארק), "רומנטיקה" (הסניגור), "אנה קרנינה" (סטיבה), "אלינג" (של ביארן), "אוגוסט: מחוז אוסייג' " (ביל), "ארוחה עם אידיוט" (רופא/שבאל/חוקר מס), "פוסט טראומה", "מוריס שימל" (עמוס פופ), "הסוחר מוונציה" (גובו הזקן/ הדוכס/תובל), "ליזיסטרטה", "החייל האמיץ שווייק" (כומר), "חיזור גורלי" (ג'ימי), "ז'קו" (המנהל אבירם גאון, פועל במפעל, מלאך, מוביל), "קוריוזנוס" (מנניוס), "לבד בברלין" (פראל). בת. הקאמרי: "הסוחר מוונציה" (לורנצו), "דבר מצחק קרה" (הרו), "שיינדלה" (יוסל), "פעורי פה" (הסריס), "אדון וולף" (זאבי), "קרום" (ברטולדו). בת. גשר: "הנהר" (ואסילי דאניליץ'). בת. חיפה: "אירמה לה דוס" (רובר לה דאס). בת. החאן: "אנה גלקתיה" (אסיר), "הנסיכה איבון" (הנסיך פיליפ), "מילה של אהבה" (אחמד), "מלחמה על הבית", "בגידה". בתיאטרונטו: "געגועי לקסינג'ר". הצגות בידור: "אני עם אשתך גמרת", "פלפל אל חאפלה". בטלוויזיה: "תמורות עשן" (אשד מוקד), "ניו יורק" (דוד גושן), "שטיסל" (הרב פוקס), "גאליס" (טיראן), "לתפוס את השמיים" (קובי), "על קצות האצבעות" (מיכה), "טייקאוו" (רונן), "תיק סגור" (צ'קו), "אמא ו' (החוקר), "צימרים" (קובי) החצר" (הרב שלוסר), "מיכאלה" (דניאל), "מה אתה סח" (עוזי), "הכל דבש" (הבמאי), "בית ספר" (דודו), "פרנקו וספקטור" (אבישי), "סימני שאלה" (עקיבא), "בית המשאלות" (ד"ר הוכשטטר), "הבורר" (מוטי קורץ), "עממיות" (דני רהב), "ג'וני ואבירי הגליל" (נושי), "הקלמרים" (יואש), "אשתו של גיורא" (גיורא), "השוטר הטוב" (ג'קי הכירופרקט), "חברות" (צלילי חיבוקי), "מריו" (קובי השכן), "ג'ינג'י" (פרופסור מקס), "בלתי הפיך" (ד"ר לידר), "נפלת חזק" (שרון אשר), "עקרון ההחלפה" (מז'פ אבולעפיה), "הפוליאיקובים" (בתפקיד עצמו), "מטומטמת" (חג'בי). בקולנוע: "באמצע הסרט" (אשר), "הפיתוי" (שאלו), "קצוות פרומים" (סשה), "רוק בקסבה" (סרן עוזי), "מחכים לסורוקין" (סורוקין), "ההיא שחוזרת הביתה" (דודו השכן), "בננות" (יו"ר רשות השידור), "ז'טס מון אמור" (גיד), "הנוער" (מיקי), "דץ הבלץ" (אבא גנבני), "ארבע על ארבע" (דובי), "הבן דוד" (צחי). בימוי: בצוותא: "הקרפדים" (פרס הפרינג'), "סמולרצ'יק", "שטיות", "פקידים", "ראיון עבודה" (פרס ראשון בפסטיבל תיאטרון קצר). בת. הסימטה: "צ'קו ומיקו" (זוכת פרס "קיפוד הזהב", 2016). בפסטיבל עכו, 2006: "הזירה" (ציון לשבח). תיאטרונטו 2006: "עד אפס מקום" (ציון לשבח). פסטיבל הצגות ילדים בחיפה, 2006: "סברס" (מקום ראשון). זוכה פרס רוזנבלום לשנת 1999.

אלדר ברנטמן (מריס)

שחקן ומוזיקאי. למד במגמת תיאטרון בתיכון לאמנויות ע"ש תלמה ילין. בוגר סטודיו למשחק ניסן נתיב, תל אביב. בין ההצגות בהן השתתף: בת. הבימה: "אשה בורחת מבשורה" (בשיתוף ת. הקאמרי). בת. הקאמרי: "כולם רוצים לחיות", "גם הוא באצילים". בת. השעה: "הכוכבים של סבא". בת. הקיבוץ: "שבלול". בפסטיבל עכו, 2014: "אופליה". בטלוויזיה: "ראש גדול", "אולי הפעם". עובד על אלבום אישי ומלחין מוסיקה להצגות תיאטרון.

זוהר בדש (ז'אן ול'אן)

בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי", 2014. בין תפקידיו במסגרת הלימודים: "עלובי החיים" (ז'אן ול'אן), "תפילה" (טוביה החולב), "מוסיקת לילה זעירה" (פרדריק), "דודתו של צ'ארלי" (באבס). בת. הספריה: "הדוד וניה". בין תפקידיו בתיאטרון: בת. הקאמרי: "סיפור הפרברים", "שיער". בצוותא: "המלך שאול". ב"חג המחזמר": "גולדי חזיות". במהלך לימודיו זכה במלגת נירה ושמואל רודנסקי, מלגת אלי ליאון ומלגת נתן מייזלר.

גלעד קלטר (ז'אבר)

בוגר תיאטרון חיל האוויר. היה חבר בלהקת צופי ת"א ו"בדומינו גרוס". בשנת 1998 הצטרף לתיאטרון גשר ומאז שיחק בהצגות: "דון ז'ואן", "אוכלים", "הנהר", "ים", "מר ברינק", "שטן במוסקבה", "חלום ליל קיץ", "שושה", "נישואי פיגור", "וריאציות לתיאטרון ולתזמורת", "איש הכריות", "גן הדובדבנים", "מינכהאוזן", "שיחות לילה", "הלילה ה-12", "שונאים. סיפור אהבה", "רומן בעבודה", "רביזור", "I love you לנצח, אבל...", "יונה ונער", "כפר", "החיים בשלוש גרסאות", "הדיבוק", "מסעות אודיסאוס", "מר ורטיגו", "ספר דוד המלך", "בזעיר אנפין". בקולנוע: "הנוער", "ציפורי חול". בטלוויזיה: "חטף פתח", "לשם שינוי", "על הכיפק", "האי", "פלפלים צהובים", "בנות הזהב", "משפחה לא בוחרים", "השוטר הטוב", "השכונה". מדובב בסרטים וסדרות, ביניהן: "בוב ספוג", "דורה", "פיניאס ופרב", "הפינגווינים ממדגסקר", "צבי הנינג'ה", "הנוקמים".

מיכל שפירא (פאנטיין)

שחקנית וזמרת יוצרת. יוצאת להקת חיל חינוך. בוגרת הסטודיו למשחק ניסן נתיב תל-אביב, 2003. השתלמה בסטודיו האוורד פיין בלוס-אנג'לס. זוכת מלגת קרן שרת, 2002. בין תפקידיה: במשכן לאמנויות הבמה: "צלילי המוסיקה" (הנזירה ברטה). בצוותא: "היצור" (הרבנית זרחל, זוכה פרס "קיפוד הזהב"). בטלוויזיה: "פרויקט Y" (זכיה במקום השני), "השיר שלנו" (יס), "סימני שאלה" (רשת), "השתתפה בסדרת הדוקו "בקרב אהבה" ובסרט המשך "הלוואי שתמותי" (קשת). במסגרת התכנית הקליטה את שיר הנושא "עוד יהיה לי" ואת הדואט "מה זה עצוב" עם אורי סלונים ז"ל. הופיעה כזמרת הליווי של צביקה פיק ואייל גולן. מופיעה כסולנית בהרכבי ג'ז ובלוז ומזה שנתיים, במופע "שרה ומספרת איימי וויינהאוס".

הלהקה

ג'סיקה אוזן

בוגרת בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי", 2008. בין תפקידיה: בת. הבימה: "גבירתי הנאוה", "אוויטה". במסגרת "סיפור סיור": "הדייג ואשתו", "עמי ותמי". באופרה: "כרמן", "פאוסט", "נבוקו". בת. הפרטי: "טיף וטף", "הכבשה שושנה".

תמר אילנאי

רקדנית שחקנית וזמרת. בין תפקידיה: בת. הבימה: "גבירתי הנאוה", "אוויטה". בת. הפרטי: "לרקוד אל החלום", "שובו של הג'יני", "אנה ומלך סיאם", "זורו", "קסמים בשחקים". בטלוויזיה: השתתפה כרקדנית בתכניות רבות, ביניהן: "אקס פקטור", "דה וויס", "רוקדים עם כוכבים". הופיעה לצד הזמרים משה פרץ, דודו אהרון, שרית חדד ושלומי שבת.

דנה אלבו

סיימה בהצטיינות את לימודי התואר הראשון בביצוע ווקאלי בבית הספר למוזיקה ע"ש בוכמן-מהטה באוניברסיטת תל אביב וזכתה במלגות. למדה באקדמיה למחזות זמר, ת"א. מקליטה כזמרת וכנרת עם אמנים נבחרים בישראל וברחבי העולם. בהופעותיה עם התזמורות המובילות כלולים האופרה "דיו וואניאס" (אישה שנייה), אריות של מוצרט, Musetta מתוך "לה בוהם", סולו סופרן במיסת "Saint Leopoldi". במסגרת לימודיה ביצעה במחזמר "קארי" את התפקיד הראשי, (מרגרט). הקליטה לאלבומם של מוקי, ירמי קפלן ועוד. מופיעה כזמרת וככנרת בהופעותיו של צביקה פיק.

מיכל ברנד

בוגרת בית הספר למשחק "בית-צבי", 1997. בין תפקידיה: בת. הבימה: "נאסר א דין", "בוסתן ספרדי". בת. הקאמרי: "הנפש הטובה מסצ'ואן", "ינטל", "כנר על הגג". בת. באר שבע: "קומפני", "למה לא באת לפני המלחמה?", "הכל בגן". בת. הספריה: "בורגנים", "בעל אידיאלי", "שדים ורוחות", "הנס של אנטוניו הקדוש", "מיזנטרופ", "צ'רטי המתוקה", "משתגעים מאהבה", "שיער", "משחקי הפיג'מה", "האסופית". בת. אורנה פורת לילדים ולנוער: "שמוליק של זהרה", "שבעה במכה אחת", "רכבת ההצלה", "מחסן השטוים", "פצפונת ואנטון". בתיאטרון המסחרי: "צלילי המוסיקה", "נרניה – האריה, המכשפה וארון הבגדים".

מאור גרינר

בוגרת בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי", 2013 וביה"ס לכתובה "גיבור תרבות". בין תפקידיה: בת. העברי: "סוף הקיץ" (איילה). באנסמבל הגאה: "פרפר לב קפה" (נועה). ב"חג המחזמר": "בדידותו של אדם" (אנה), "חלום קוסטה ריקה" (גרציה). בת. הפרטי: "רומיאו ויוליה" – המחזמר (ליידי מונטגיו). במסגרת ההרכב "הקבוצה": "קומפני" – המחזמר (סוזן), "לא משתגעים מאהבה". יצרה מופע יחיד מוסיקלי ביידיש בשם "א יידישע אייניקל" ("הנכדה היהודייה") שהוצג לראשונה במסגרת "פסטיבל היידיש והניגון היהודי" במרכז סוזן דלל.

הדרה דדון

בוגרת בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי", 2016. שרתה בלהקה הצבאית של חיל המודיעין. במהלך לימודיה זכתה במלגות הצטיינות רבות, ביניהן: "סנו" (מיוזיקל), הדסה ורפאל קלצ'קין, אלי לאון, וג'ורג' וואל. בין תפקידיה בת. הספריה: "זכרונות" (ערב שירי מיוזיקל של הדיוות הגדולות), "האסופית" (מרילה), "סיניית אני מדברת אליך" (קרולה), "יפו פינת סלוניקי". רקדנית ברמת מאסטר בסצנת הסלסה והריקודים הלטיניים בארץ.

יעל הללי

בוגרת האקדמיה למוזיקה ולמחול על שם רובין בירושלים, במסלול השירה הקלאסית – אופרה. השתתפה בהפקת האופרות "דון ג'ובאני" ומאדאם בטרפליי" באופרה הירושלמית. השתתפה בסדנת אנסמבלים מתוך אופרות במסגרת האקדמיה למוזיקה בניהולו של המנצח מר עומר אריאלי (בין היתר בתפקיד ליזט מתוך האופרה "לה רונדינה"). לימדה פיתוח קול קלאסי בקונסרבטוריונים שונים בארץ. פעילה חברתית בעיר תל אביב: נוטלת חלק בפעילויות מוזיקליות התנדבותיות ואף קיבלה תעודת הוקרה מן העיר.

נוי הלפרין (אפונין)

בוגרת בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי", 2012. בין ההצגות בהן השתתפה: בת. הקאמרי: "חברות הכי טובות". בת. בית ליסין: "הקוסם מארץ עוץ". בת. הספריה: "עלובי החיים", "הא הא", "שיקאגו", "בית ברנרדה אלבה", "שני קונילמל", "זכרונות", "הטוב הרע והנערה", "הדיירת". בת. אורנה פורת: "המלך סיאם", "זהבה ושלושת הדובים". בת. ארצי לילדים ונוער: "הילד הזה הוא אני", "שולם לעולם", "ילד אגדה". בת. השעה: "הדייג ודג הזהב", "הכוכבים של סבא". בת. הפרטי: "צלילי המוזיקה" (פלדמן אמנות ותקשורת).

הדר עטרי (קוזט)

למדה באקדמיה למוסיקה בתל אביב וסיימה את לימודיה באקדמיה למוסיקה בירושלים. שירתה כזמרת בתזמורת צה"ל, במסגרתה הופיעה ברחבי הארץ, באירופה וארה"ב. הייתה חברה ב"מיתר אופרה סטודיו" של "האופרה הישראלית", במסגרתו כלל הרפרטואר שלה את גרטל, פיית החול ופיית הטל ב"הנזל וגרטל", קלורידה ב"לה צ'רנטולה", נורניה ב"דון פסקואלה", מוניקה ב"מדיום", ג'וביפה ב"נזירה אנג'ליקה" ותפקידים נוספים. באופרה הישראלית הופיעה בתפקיד הראשי ב"אליסה בארץ הפלאות", המשרתת ב"ריגולטו" ופאפאגנה ב"חליל הקסם". ב"סדנת האופרה" הופיעה בתפקידי האש והזמיר ב"נער והקסמים" ובתפקיד בלונדה ב"חטיפה מן ההרמון". לאחרונה שרה בבכורה עולמית את התפקיד הראשי באופרה "סינדרלה" מאת עלמה דויטשר ובבכורה עולמית ליצירתו של גיל שוחט "הרמה". הופיעה כסולנית עם רוב התזמורות בארץ כולל התזמורת הפילהרמונית הישראלית, תזמורת ירושלים "רשות השידור", התזמורת הסימפונית חיפה, סימפונט רעננה ועוד. זכתה במלגות ההצטיינות של האקדמיה למוסיקה בתל אביב והאקדמיה למוסיקה בירושלים, במלגות קרן התרבות אמריקה-ישראל, קרן רונן, מלגת המכון הישראלי לאמנויות הזמרה ובמלגת אלי לאון.

נדיר אלדד (אנז'ורא)

סיים בהצטיינות את בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי", 2015. בין תפקידיו: בת. הבימה: "גבירתי הנאוה", "אוויטה", "פליישר". בת. השעה: "סולם יעקב". בת. הסימטה: "הלילה הקצר ביותר בשנה" (ז'אן). בקולנוע: "וסרמיל" (שלומי).

ציון חורי

בוגר בית צבי, 2010. בין תפקידיו: בת. הקאמרי: "המפיקים", "קברט", "כנר על הגג", "קזבלן". בת. באר שבע: "פיאף".

שמעון חאבא

בוגר הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין, 2012. בתקופת לימודיו זכה במלגת הצטיינות, ובתחרויות שירה ומשחק. בשנת 2012 הוענק לו פרס השחקן המבטיח במסגרת פסטיבל "עתיד התיאטרון" לבתי ספר למשחק ברחבי הארץ. בין תפקידיו בתיאטרון: "דונה פלור נשואה לשניים", המחזמר "סיגל". בת. הבימה: המחזמר "אוויתה". בת. אורנה פורת לילדים ולנוער: "מלך סיאם", "פסטיבל החיות" ו"מנהיג נולד". בת. ארצי לנוער: "גר זאב עם כבש", "לד אגדה". בת. הנפש: "מלך ההר". בת. אלמינא: "מחנה קיץ". בצוותא: אופרת רוק "שרוליק". בין תפקידיו בטלוויזיה: "אמבוש" תוכנית מתיחות, ועוד.

נועם טלמון (הבישוף)

בוגר האקדמיה למוזיקה ולמחול בירושלים – המחלקה הווקאלית. בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי". באופרה הישראלית השתתף כסולן בהפקות: "דון ג'ובאני", "מקבת", "בילי באד", "לה טראוויאטה", "אלפא ואומגה", "מתיאוס פסיון", "אנדראה שנייה", "הכתרתה של פופאה" ועוד. בת. הקאמרי: "היה או לא היה", "ריצ'ארד השלישי". בת. בית ליסין: "מצעד המלאכים". בת. הספריה: "תחת שמי פריז", "אאידה", "CATS", "ג'קיל והייד", "אוויתה", "פוקהונטס", "אריודרצ'י רומא", "פרח לב הזהב". בת. ארצי לנוער: "אורי". כזמר, הופיע עם התזמורת הסימפונית ירושלים "רשות השידור", התזמורת הקאמרית הישראלית, התזמורת הפילהרמונית הישראלית, סימפונט רעננה ובפסטיבלי מוזיקה שונים.

דורון ישינסקי

למד בבית הספר הגבוה למשחק "בית צבי", בבית הספר למשחק בקולנוע וטלוויזיה "אימפרו" ופיתוח קול עם פרופסור חנה הכהן. בין ההפקות בהן השתתף: בת. הבימה: "יוסף וכתונת הפסים המשגעת", "גבירתי הנאוה", "אוויתה". בת. הקאמרי: "אמדאוס", "כנר על הגג", "המלט", "סוף טוב", "גטו", "סלאח שבת", "הם יורים גם בסוסים", "דבר מצחיק קרה". בת. גושן: "יוסף בעל החלומות", "מתחיל בבום נגמר בטרבח", "חלום יעקב", "נעל הזכוכית", "כובע קסמים", "הענק וגנו", "מחול הגחליליות", "הזמיר וקיסר סין", "מעשה בשלושה אגוזים", "הברווזון המכוער". בת. הקיבוץ: "פרח נתתי לנורית", "שבלול". בת. המסחרי: "רומיאו ויוליה", "שירה וחקיקו בציבור". בטלוויזיה: "כוח שש-בש", "כאן גרים בכיף".

רית יעקב כהן

בוגרת בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי", 2009. בין תפקידיה: בת. בית ליסין: "זיסעלע". בת. חיפה: "מסע הדוד מקס". בת. אורנה פורת לילדים ולנוער: "אי המטמון", "60/60". בת. הפרטי: "פנטזיה", "אלף לילה ולילה", "מותק של פסטיבל". מגלמת את הבובה מימי לצידה של רינת גבאי. חברה בקבוצת הקומיקאים "הגדוד העברי".

חן לקס

בוגרת האקדמיה למוסיקה ירושלים. במהלך לימודיה באקדמיה ביצעה מספר תפקידים אופראיים בהפקת האקדמיה ומשרד החינוך. הופיעה כסולנית עם מיטב התזמורות בארץ: סימפונית ירושלים, סימפונט רעננה, אנסמבל המאה 21 וסינפונט באר שבע. מהופעותיה בחו"ל: גבירה שנייה ב"חליל הקסם" (לונדון, 2011), "סלומה" ומימי ב"לה בוהם" (יוון, 2012), יצירות ליטורגיות ומוסיקה ישראלית (הונגריה, 2011), יצירות ישראליות ב-Bayreuth (גרמניה, 2014), מופע ממיטב ברודוויי בבית האופרה של אוסלו (נורבגיה, 2015). הקליטה עם הגיטריסט אבי סינגולדה, להקת הגבעטרון, השתתפה כאמן אורח בכיתות האמן הבינלאומיות בצפת, בפסטיבל מספרי סיפורים עם יוסי אלפי וביצעה קטעים נבחרים מתוך "פנטום האופרה" לצד דודו פישור באופרה הישראלית, תיאטרון ירושלים והיכל התרבות.

ניל משען

בוגר בית הספר הגבוה לאומנויות הבמה "בית צבי", 2015. במסגרת לימודיו השתתף בין היתר בהצגות: "קרומ", "קומדיה של טעויות", "רוקדים בלונאסה", "אם נדע לאהוב". בין תפקידיו: בת. הבימה: "אוויתה", "פליישר". "ערב גאה מאוד". ב"חג המחזמר" 2015: "משיח". במאי ומורה למשחק בבית הספר לאמנויות ע"ש לימור רוז.

אליעד סודאי

בוגר "גודמן" – בית הספר למשחק בנגב, 2016. זוכה מלגת הצטיינות בית הספר. בין תפקידיו: בת. באר שבע: "פרח השכונות", "הצעה מגונה", "חתונת הדמים". בת. המסחרי: "קטנטנות המחזמר", "פלאנובלה של פסטיגל". זוכה פרס השחקן המצטיין בפסטיבל הצגות סטודנטים ב"הבימה" עם ההצגה "תקווה טרגדיה" (סולומון קוגל). זוכה פרס תחרות "דור המחר", "חג המחזמר", 2015. ציון לשבח "קרן שרת".

ילדים:

נועם לנין

שי הראל

עמית ברנר

אופק בן מאיר

ביסאן אבו לבן

דותן עמרני

בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי", 2016. בין ההפקות בהן השתתף בתקופת לימודיו: "יפו פינת סלוניקי", "האסופית", "מלכודת העכברים", "עבריה" (ערב שירי המשוררת רחל), "איי לייק מייק" (מייק). בין המלגות בהן זכה: ג'ורג' וואל ואילנה פיקרסקי (מיוזיקל), "סנו", מלגת הצטיינות ע"ש נירה ושמואל רודנסקי, מלגת הצטיינות ע"ש אלי לאון.

ענת פורת

זמרת ויוצרת, כותבת ומלחינה בוגרת בית ספר רימון למוסיקה, 1996. השתתפה במחזמר "עלובי החיים" (1999). מופיעה עם חומר מקורי.

מירית פרג'ון

בוגרת בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי". 2014. בין תפקידיה: בת. הבימה: "אוויתה". בת. הספריה: "אחים בדם" (גברת ג'ונסטון), "גריז" (ריזו), "מקס בארץ האגדות" (המכשפה). בבית אריאלה: "קברכט". בטלוויזיה: "המדרשה".

גיל קפטן (מנהל העבודה)

בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי", 2000. בין תפקידיו: בת. הבימה: "בוסתן ספרדי", "איש חסיד היה", "הנאהבים והנעימים", "מבקר המדינה". בת. הקאמרי: "כנר על הגג", "סאלח שבת", "תל אביב הקטנה". בת. באר שבע: "בית קפה". בת. יידישפיל: "קרליבך חי". בת. הספריה: "אוויתה", "סוויט צ'ריטי", "יוסף וכתונת הפסים המשגעת", "גבירתי הנאוה", שירי לוייד וובר (פאנטום האופרה), "תחת שמי פאריז". הצגות ומופעים לילדים: "אירנה סנדלר", "טופלה טוטוריוטו", "אורי", "אוזו ומוזו", "פוליאנה", "פרח לב הזהב", "האסופית", "בת הים הקטנה", פסטיבל שירי ילדים, "המכבים", "אלאדין", "ספר הג'ונגל". בטלוויזיה: "יצפאן", "סלבס", "החיים זה לא הכל", "זומזום", "גור ואוח", הדרמה "אני פורים", "קוד 100", "מעמול", "fm 23", "עלילות ארץ גושן", "חדשות בזמן", "סיפורי אי שם". בקולנוע: "דברים מאחורי השמש". ברדיו: שמוליק זרעא בתכניתו של ידיד הררי.

רועי קקון (במטבואה)

בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי", 2007. בין תפקידיו: בת. הבימה: "גבירתי הנאוה" (ג'ימי). בת. הקאמרי: "כנר על הגג" (מנדל/מרדכי/יוסל), "סאלח שבת", "ינטל", "סוף טוב" (דר' שפר), "מעגל הגיר הקווקזי", "שרוליק" (אוהד/מפקד בצבא/אמרוסו). בת. ארצי לנוער: "החתול במגפי הקסם" (פבלו), "הלב של ירושלים" (שאולי), מסיבב לעולם ב-80 יום (פיליאס פוג), חבר מוכב אחר (שחר), "מר זוטא ועץ התפוחים" (מר זעירא). בת. אורנה פורת לילדים ולנוער: "אלדין" (אלדין) "מלך סיאם" (צ'וללונגקורן). בת. מופע: "שוליית הקוסם" (שוליית הקוסם) בת. המדיטק: "מפצח האגוזים" (פריץ). בת. הפרטי: "אבניוקי", "נרניה", "דורה" (טיקו). בת. הספריה: "שיער" (קלוד), "יוסף וכתונת הפסים המשגעת" (יוסף), "אאידה" (מרב), "אחים בדם" (מיקי/סמי), "מיקה שלי" (גידי), "קברט" (קליף).

יהושע ג'וש רונה

זמר טנור, יליד ירושלים. בוגר "רימון", בעל תואר B.Music בהצטיינות יתרה ומלגת הסולו ואנסמבל מ-Berklee College of Music, בוסטון. חבר מקהלת האופרה הישראלית, בה השתתף, בין היתר, ב"נאבוקו", "טוסקה", "הטרובדור", "צ'רנטולה", "רומיאו ויוליה", "מקבת" ו"ריגולטו". שימש כסולן מקהלת הגברים הגאה של ניו-יורק במשך שלוש שנים. תפקידים במחזות זמר: "Parade" (המושל סליטון), "ג'קיל והייד" (המשרת). השתתף במקהלות עם NY Pops Orchestra ב"קרנגי הול" וב"שר הטבעות" – הקרנה בלווי תזמורת ב"רדיו סיטי מיוזיק הול". בטלוויזיה: "הלב הרגיל", "מזל סרטן". בקולנוע: "וול סטריט 2". שר בערב משירי יעל גרמן והופיע עם גלי עטרי וגדי גוב.

שירה רון

בוגרת בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי", 2013. במהלך לימודיה זכתה במלגות ג'ורג' ואל, אלי ליאון, לולה שנצר וקרן חקלאי. בין תפקידיה: בת. הספריה ו"בית צבי": "מראה מעל הגשר", "מקווה", "הלהקה", "מצחיקונת", "עלובי החיים", "לעולם בעקבות השמש" – משירי אהוד מנור, "לך לך מארצך", "הוא הלך בשדות". בת. הפרטי: "בחזרה לכסית", "משלמה המלך ועד קזבלן", "המיוזיקל היהודי" ב"חג המחזמר": "בילי שוורץ". בטלוויזיה: "אקס פקטור", "דה וויס".

ניסו שליו

בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי", 2007. בין תפקידיו: בת. הקאמרי: "קזבלן" (המוהל), "כנר על הגג" (פרומה שרה), "גטו", "סאלח שבת", "קברט". בטלוויזיה: "אמא ואבא'ז", "ארץ נהדרת", "70 מיליון סיבות לאושר". בקולנוע: "שושנה חלוץ מרכזי". משתתף במופע הבידור "פאות קדושות" בדמות הדראג "שיוואנה בי בלאק".

מאיה מלכי

אדם מוכתר

רוני מדואל

ניב לקט

רפרטואר הבימה

כי יש גיטאריון, ויש הבירה!

ההצלחות הממשיכות

	על פי הרומן של ויקטור הוגו מאת אלן בובליל וקלוד מישל שנברג בימוי: משה קפטן	עלובי החיים	
---------------	--	--------------------	---------------

לבד בברלין

עפ"י ספרו של האנס פאלאדה
מאת שחר פנקס | בימוי: אילן רונן

סיפור פשוט

עפ"י ש"י עגנון
מאת שחר פנקס | בימוי: שיר גולדברג

קוריולונוס

מאת ויליאם שייקספיר
בימוי: עירד רובינשטיין

פליישר

מאת יגאל אבן אור
בימוי: משה קפטן

אשה בורחת מבשורה

עפ"י ספרו של דויד גרוסמן
מאת חנן שנir ובבימוי

מה עושים עם ג'י?

מאת ד.ר. ויילד
בימוי: הלל מיטלפונקט

יחסים מסוכנים

מאת כריסטופר המפטון
בימוי: אילן רונן

הצמה של אבא

מאת רמי דגון ואמנון לוי
בימוי: רוני פינקוביץ'

התרסקות

מאת יהושע סובול

סיפור אהבה בשלושה פרקים

מאת הרווי פיירשטיין
בימוי: נתן דטנר

שייקספיר מאוהב

מאת מארק נורמן ותום סטופרד
עיבוד לבמה: לי הול
בימוי: אילן רונן

שלוש אחיות

מאת צ'קוב
בימוי: חנן שנir
בשיתוף התיאטרון הקאמרי

1984

מאת רוברט אייק ודאנקן מקמילן
בימוי: עירד רובינשטיין

עקומים

מאת מרטין שרמן
בימוי: משה קפטן

להצגה

עלובי החיים

מנהל במה ראשון: **מיכאל רוקובסקי** | מנהל במה שני: **קונסטנטין מרקובאנו** | סגן מנהל טכני:

נועם וייסמן | תפעול תאורה: **איתן מימיה**, **צור רונן** | תפעול סאונד: **אילן הרוש/עופר טיברין**,

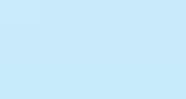
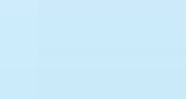
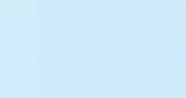
רועי חוביאן, **לאון פרל** | תפעול תלבושות: **עפרה אדרי**, **בר בן אהרון**, **עדן בן עמי**, **רחלי בן שמעון**,

נועה דותן, **דיאנה לויט**, **רונית מאק**, **ג'טה מילר**, **אלכס קוכמן** | תפעול אביזרים: **אינה אבגוסטביריס**,

מרינה גרשמן, **אברהם פפו** | תפעול פאות: **אווה אוסנה**, **מירב בר-נתן**, **עינב ויינשטיין**, **עירית חורין**,

ויקי כהן/כרמל לייבוביץ'-ידיד | אחראי פולו-ספוט: **איתי גבריאל אורן** | פולואיסטים: **רוני ברזילי**,

יוליה פבריצ'ב, **דניאל אלדר** | אפקטים מיוחדים: **"גחלילית"**

אווטיה המחזמר

מאת טים רייס ואנדרו לויד וובר
בימוי: משה קפטן

יהוא

מאת גלעד עברון
בימוי: אילן רונן

משפחה עליזה

מאת רו' קלארק וסם בובריק
בימוי: נתן דטנר

נעצר בחצות

מאת מארק הייהרסט
בימוי: משה קפטן

הבן הטוב

מאת שי גולדן
בימוי: איציק ויינגרטן

גבירתי הגאווה

מחזה ופזמונים אלן ג'יי לרנר
מוסיקה: פרדריק לאו
בימוי: משה קפטן

הקמצן

מאת מולייר
בימוי: אילן רונן

ז'קו

מאת אילן חצור
בימוי: איציק ויינגרטן

פתאום הגיע סתיו

מאת אריק קובל
בימוי: איציק ויינגרטן

הכיתה שלנו

מאת טדיאוש סלובודז'אנק
בימוי: חנן שנir
בשיתוף התיאטרון הקאמרי

בוסתן ספרדי

מאת יצחק נבון | בימוי: צדי צרפתי

מועצת הנאמנים של התיאטרון יו"ר: אדריאן הרשקוביץ
פרופ' מירה זכאי, יוכי דביר, דוד סיני, עמירה דותן
דירקטוריון הבימה | **יו"ר**: נורית דאבוש
סגן יו"ר: בן עמי עינב
אסתי אפלבאום פולני, אמנון דיק, יוסי שחק

מנכ"ל: אודליה פרידמן | **מ"מ מנהל אמנותי**: משה קפטן | **סמנכ"ל**: בני צרפתי

במאי בית וחבר הנהלה אמנותית: חנן שנir

מנהלת מחלקה אמנותית ומלהקת: רות טון-מנדלסון
מנהל כספים: יגאל ספיבק

מנהל רכש, פרסום וע. מנכ"ל: יניב איתן

שחקני התיאטרון:

אקי אבני, אורי אברהמי, שולמית אדר, אלינור אהרון, נירית אהרוני–שוויצר, עודד אהרליך, ג'סיקה אוזן, תמר אילנאי, דורון אורן, אושרת אינגדשט, גורג'י אסכנדר, אניטל אלבחר, נדיר אלדר, נצר אלוני, אביב אלוש, גילה אלמגור, אהרון אלמוג, רונית אפל, דפנה ארמוני, מאיה בוסקילה, אורי בנאי, עמוס בוארון, חותם בלוטניק, ריקי בליך, עירית בנדק, שמיל בן-ארי, טליה בן-מזי"א, אפרת בן-צור, שמחה ברבירו, שלומי ברטונוב, עידו ברטל, אלדר ברטמן, שרידי גבארין, דוית גביש, מרים גבריאלי, רינת גולדמן, רבקה גור, גלית גיאת, לאה גלפשטיין, אשוח גספריאן, תום גרציאני, נמרוד דגן, אמיר דדון, תומר דהן, גבי אוהד-דוד, יבגניה דודינה, יואב דונט, נתן דטנר, רן דנקר, אורי הוכמן, רוברט הניג, דור הררי, אמנון וולף, רפי ויינשטוק, דניאל ורטהיים, גיא זז-ארץ, ניר זליחובסקי, אורן חבוט, ענת חדיד, סיגי חזמה-פריצקר, ענת טוביה, הגר טישמן, דנה ידילין, בן יוסיפוביץ, רויה ישראלי, יעקב כהן, שמוליק כהן, שמעון כהן, שני כהן, מיכאל כורש, תימור כהן, לילך כספי, אדם להב, לירון לוי, אמיר לוי, אילן ליבוביץ, רותי לנדאו, קובי מאור, תות מולאור, הראל מורד, שירי מיימון, רינת מטטוב, רוי מילר, ניל משען, ראודה מן סוליומן, מאיה מעוז, שפי מרציאנו, ערן חגי נויברג, אלון נוימן, לואי נופי, נעמה נחום, דוריס נמני, דניאל סבג, שחף סגל, עמי סמולרצ'יק, נורמן עיסא, דורון עמית, רוברטו פולק, רובי פורת-שובל, אסנת פישמן, מיקי פלג, גיל פרנק, פייני קדרון, אבי קושניר, דבורה קידר, רותם קינן, טל קלאי, מיקי קם, ליא קניג, טטיאנה קנליס–אולייר, גיל קפטן, רועי קקון, אלכס קרול, נתן רביץ, ארז רגב, אורנה רוטברג, שחר רו, דור רייבי, דב רייזר, פולי רשף, יגאל שדה, גאיה שליטא–כץ, קארין שיפרין, הילה שלו, יובל שלומוביץ, תומר שרון, נלי תגר, יפה תוסיה–כהן

השחקנים הוותיקים:

יהודה אפרוני, ישראל בידרמן, שלמה בר שביט, רולף ברין, מרים זוהר, שמואל עצמון, פנינה פרח, דליה פרידלנד, אלכס פלג

אחראי ארכיון: רמי סמו

ארכיון הבימה פתוח לקהל

א' 12:00–10:00, ב' 14:00–10:00, ה' 18:00–14:00

טלפון: 03-5266720

מייל: archive@habima.org.il

אגודת ידידי הבימה

אגודת ידידי הבימה תומכת בפרוייקטים מיוחדים ושותפה בעשייה התרבותית והחברתית-קהילתית של התיאטרון. אנו, באגודת הידידים של התיאטרון הלאומי, גאים להיות חלק מהווייה שאינה מפסיקה להתחדש, גם בגוף – המשכן המחודש של התיאטרון וגם בנפש – טיפוח ושכלול היצירה והשפה האמנותית. אגודת הידידים של תיאטרון הבימה, שמה לה למטרה לפתח את היצירה התיאטרונית ולאפשר לקהל צעיר, הן במרכז והן בפריפריה, ללמוד ולחוות, באופן בלתי אמצעי, את קסמה של אמנות התיאטרון. אגודת הידידים מכירה גם בחשיבות הדיאלוג עם מדינות שונות בעולם ועל כן מסייעת לתיאטרון, כחבר בארגון תיאטרוני אירופה המכובד, ה-UTE, בנסיעותיו לחו"ל ובחשיפת היצירה הישראלית בתיאטרונים רבים בעולם ופיתוח הדיאלוג עם יוצרים ואנשי תיאטרון ממדינות שונות.

יו"ר אגודת ידידי התיאטרון הלאומי הבימה: עו"ד, ציפי רובין

חברי הנהלה: **ארליך גל**, **הראל אורה**, **חיימוביץ רונית**, **לנדאו ליאורה**, **רביד נאווה**

רוזנברג ריקי – **גזברית כבוד**, **יעל רב הון**, **רביץ אורלי**

מייסדת ונשיאת כבוד: עו"ד, **גולדנברג אורה**

מזכ"ל: כהן פולין

ידידים הבימה

אבידן בריר ברוהיה ודו' אברהם בריר

גרות נעמי יוסי	ירון צילה	סגול טובה וסוסי	רובין ציפי ופנחס
דנקנר אורלי ונחוי	כהן אלי ואייילה	סטיבה אורה ואיתן	רובינשטיין מיכל ומאיר שמגר
הורביץ דליה	כהן פני' ופנינית	סמית רלי	רוזנברג ריקי
הירש תמי	כהן עדה	סדן שמחה	ריס איטה
הראל אביקם ואורה	כרמל שש	עומר טל	רפפורט עירית
המבורגר יאיר ואילנה	ליאון אמנון ומלכה	עופר רותי	שוסטר דליה
וילנר חגית	לבנטל חייה	פרדמן ליאורה ומיכאל	שטראוס בן דחור רעיה
זמיר רינה ויצחק	לוי גיטה	פישמן טובה ואליעזר	שליסל ציפי
זרניצקי אורה ויוסי	ליבאי דוד	פלדמן איה וזאב	שפיגלר רותי
זיידנברג אמנון	לנדאו ליאורה ואלי	פרפור אתי וגד	שקד שושנה וישעיהו
חיימוביץ רונית	לנדסברג דיתי ואלכס	פרייס נורית	שקד חיה
חכמי קנפנר ניצה	לסט רותי וגבי	קונדה אפרים וציפי	רות לבהר שרון
חכמי יוסף דוד	מטלון מוריאל וענת	קריב נילי	
חנן אריה ופסיה	מימון מרים	רב חן רפי	
טייק עירונה	מיתר עפרה ואלי אפשטיין	רב-הון יעל	
טייק יהודית ודו' הנרי	מלמד אלדד ודליה	רביד נאווה ואברהם	
טלר גדען	מנדלוביץ ניר	רביץ אורלי	
ים שחור נעמי ומנחם	נתנאל עגני ועוזי	רהב רני והילה	

UnionTheatresEurope

מחלקת הפקות:

מנהלת מחלקת הפקות: ריטל שקורי

מנהלי הצגות: מיכל אייזיק, אשרית טרבלסי,

דנה כץ-נעמן, חגית נמרודי, קארין סיגל,

נועה ענתות, יעל פורת, דנה פלסר,

דקלה פרבר, דבורי ריס, עדו שנון

מחלקות הבמה:

מנהל מחלקות הבמה: מאיר אלון

מנהל ייצור: איתן סיביליה

עוזר למנהל מח' במה: אורן חדידה

מחלקת במה: שמואל בושארי, גידי בלילתי, טל

זוהר, יצחק חיים, ניקי לוי, דחור מנדלסון, גיא פיילר,

יוסי דבח, קונסטנטין מרקובאנו, מיכאל רוקובסקי,

יוסף שרייבר, סלימאן שתאת

גבר: רוני סלם

מחלקת תאורה: יורק אוורוש, ליעוז זגין, דימיטרי

חיטט, ראובן יצחק, דימיטרי ירשקין, ליאור ליון, רונן

צור, יוסי רווח, חזי שלמה

עוזר למנהל מחלקת תאורה: איתן ממיה

מנהל מחלקת קול ווידאו: אריק אביגדור

סגן מנהל: ליאוניד פרל

תפעול קול: לאון פרל, אוהד ורסנו, סאשה דולגוב,

מורן דודיארט, שי זר, דני זודקוביץ, דפנה ביאליסטוק,

יהונבד גילת, גדי יער, רומן סורקין, טליק אדיר

מנהלת מחלקת ייצור אבזרים:

טלי זליגמן-שטוקהמר

מחלקת אבזרים: ויטלי רוזנזפט

מעצבת ומנהלת מחלקת פיאיות: אסנת שגיא

פיאניות: עירית אבידן, אווה אוסנה, ליאת אמיר,

עינב וינשטיין-קרן, נדיה סמורגון, קוסטי צ'באנה

מנהלת מתפרה: ילנה קלרליך

תפירה: ואדיס ליון, לודמילה קוזלוב

מנהלת תפעול אבזרים ותלבושות: אפרת כהן

מחלקת תפעול אבזרים ותלבושות:

אינה אבגוסטביריס, עופרה אדרי, נועה אתגר,

בר בן אהרון, אלה בקר, נועה בקר,

מירי ברכה, מרימנה גרשמן, מועה דותן,

אאידה יינר, אורטל כהן, רונית מאק, ג'טה מילר,

אביטל פלג, אברהם פפו, רחל צמח,

אלכס קוקמן, מיכל וואף, לינה שנir

הביקורת משבחת

אלופי החיים! ★★★★★

זו הצגה סוחפת ואיכותית, העומדת בסטנדרטים המקצועיים הגבוהים ביותר ומעניקה לצופה חוויה מרוממת נפש ומרגשת בסיום! (שי בר יעקב, "ידיעות אחרונות")

מסע רגשי מטלטל!

עם קאסט ידוענים ווקאליסטים שפשוט משחק אותה, וידיאו ארט עדכני והרבה קסם אישי - הפקת "עלובי החיים" מביאה עמה איכויות אינטנסיביות שלא פוגשים כל יום בתאטרון הישראלי. רכיביה המוקפדים יוצרים שלם למופת ששולח את הצופה למסע ארוך וחשוב! (אוריין ויינברג, YNET)

אל תחמיצו את "עלובי החיים" בהבימה, ואפילו לשוב ולראות את ההפקה הזאת פעם נוספת. החוויה של מה שתראו ותשמעו מובטחת! ... ישבתי מרותק למשחק, לזמרה, לעלילה, לעיצוב הבמה, נהנה מכל רגע ואפילו נרגש במקומות הנכונים בעלילה... המקום הנכון ביותר להיות בו הוא עתה אולם "רובינא" בבית "הבימה", שם תפגשו את "עלובי החיים" בתפארתם! (צבי גורן, אתר "הבמה")

... הבמאי משה קפטן יצר הצגה מרהיבה ומרגשת תוך הקפדה על כל האמצעים התיאטראליים... קאסט יוצא דופן! ... הבחירה באמיר דדון לתפקיד האסיר (המשוחרר) היא הברקה שהוכיחה את עצמה בגדול. דדון כובש את הקהל מהרגע הראשון בזכות נוכחותו הבימתית המרשימה. באמצעות יכולת גבוהה להגיש טקסט וקולו יוצא הדופן שחודר ללב, הוא רוקם בדיוק רב את דמותו וסיפור חייו של ולד'אן. לצדו צוות נפלא של עשרות שחקנים, זמרים ורקדנים. יש לציין את יגאל שדה המעולה כזאבר, עידו ברטל הנהדר כאנדורא מנהיג המרד, מירי מסיקה המרגשת והנוגעת ללב כפאנטין, רוני דלומי הנפלאה כאפונין והראל סקעת המצוין כמריס. בתוך הדרמה יש גם אתנחתות קומיות שאותן מספקים בעלי הפונדק חנה לסלאו ואבי קושניר הנהדרים... (מאיה נחום שחל, "כלכליסט")

בבימוי קולח, עבודת וידיאו ארט עוצמתית וקאסט מרשים שעומד בציפיות, המחזמר האלמותי מספק הפקה משובחת והופך להצלחה אדירה של תיאטרון הבימה... אפשר בהחלט להכתיר את "עלובי החיים" כהצלחה, ולשבח את ההפקה של הבימה על כך שהיא ממשיכה בכבוד מסורת ארוכה של גרסאות מצוינות, שהפכו את המחזמר הזה לאייקון התרבות שהוא! (עידית סוסליק, "עכבר העיר")

עלובי החיים בהבימה - גדולים מהחיים! ★★★★★

... יצירה עוצמתית, מרהיבה, מטלטלת, מעוררת להרבה מחשבה ובעיקר מרגשת. "עלובי החיים" הוא גם סיפור מרגש וסוחט דמעות... העלילה מתנהלת כמו רכבת הרים, עם תפניות חדות. שמחה ועצב, תקווה ואכזבה. כמו בחיים... מוזיקה חיה, תפאורה ענקית ועשרות שחקנים וזמרים... הבמאי משה קפטן מנצח בכישרון רב על ההפקה המורכבת! זוהי אחת ההפקות הגדולות והמפוארות שהועלו אי פעם בתיאטרון הישראלי... השחקנים-זמרים נותנים את הנשמה על הבמה. זה אינו מובן מאליו. זה גם סוד ההצלחה של "עלובי החיים" בהבימה. (ירמי עמיר, "מגפון")

חיכו אל החיים, הם יחייכו בחזרה: "עלובי החיים" מבטיח ומקיים!... צפויות לכם שלוש שעות מאד מהנות! (דוד רוזנטל, "ואללה")

כגודל הציפיות - גודל ההנאה! הגרסה החדשה של המחזמר "עלובי החיים" ב"הבימה" קובעת סטנדרטים חדשים בתאטרון הישראלי! (טל בן ציון, "רשת")

... משחק משובח, המשולב בשירה מקצועית, תנועה מקורית ובחירה מוצלחת של כל צוות השחקנים-עטופים בתפאורה שכמותה לא נראתה כאן (ונדיר לראות כמותה בעולם) ומוסיקה שחודרת לך לוורידים- כל אלה מניפים את התאטרון הלאומי הבימה לקודקוד הפירמידה, ממש כפי שהיה מאז נוסד במאה שעברה... (דה מארקר קפה)

הבימה
התיאטרון הלאומי
ט יל תיאטרון ויל הבימה!